

Pracownia SPATIUM Monika Jabłońska
ul. Nasienna 19, 10-816 Olsztyn, tel. 609-789-098

OCHRONA I KSZTAŁTOWANIE ŚRODOWISKA - ARCHITEKTURA I REWITALIZACJA
KRAJOBRAZU - PLANOWANIE PRZESTRZENNE I URBANISTYKA

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
PRZY ULICY STANISŁAWA DORANTTA W OLSZTYNIE

AUTORZY OPRACOWANIA:

MGR INŻ. MONIKA JABŁOŃSKA

MGR INŻ. PAWEŁ JABŁOŃSKI

OLSZTYN – GRUDZIEŃ 2017 r.

SPI S TREŚCI

CZĘŚĆ OPISOWA

WSTĘP.....	4
1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	
1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY.....	4
1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY.....	5
1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU	
1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU.....	5
1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU.....	6
1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU.....	6
1.4. ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY PROJEKTOWANĄ ZMIANĄ A PLANU OBOWIĄZUJĄCYM.....	8
1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	8
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	20
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	21
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	22
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	
5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA.....	22
5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU.....	28
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	29
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.....	29
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU.....	29

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO.....35
10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.....42
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY.....43
12. PODSUMOWANIE.....43
13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....44
- OŚWIADCZENIE WYNIKAJĄCE Z ART. 51 UST. 2 PKT. 1 LIT F USTAWY Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2008 R. *O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO.*

CZĘŚĆ KARTOGRAFICZNA

ZAŁĄCZNIK GRAFICZNY W SKALI 1:1000 PN. „RYSUNEK DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO PRZY ULICY STANISŁAWA DORANTTA W OLSZTYNIE”.

WSTĘP

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr XXXIV/623/13 Rady Miasta Olsztyna z dnia 27 marca 2013 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przy ulicy Stanisława Dorantta w Olsztynie.

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 ze zm.) prezydent miasta po podjęciu przez radę miasta uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 ze zm.). Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko *Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przy ulicy Stanisława Dorantta w Olsztynie* odnosi się do terenu objętego obowiązującym planem miejscowym pn.: *Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Olsztyna dla terenu położonego w południowej części miasta, w rejonie ul. Bartąskiej – KORTOWO-SADY* uchwalonego Uchwałą Nr XXII/321/04 Rady Miasta Olsztyn z dnia 25 lutego 2004 r. Ustalenia projektu zmiany planu mają na celu wprowadzenie nowych uregulowań respektujących wymogi ochrony przyrody i środowiska.

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY

Zgodnie z art. 17 pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 647 z późn. zm.) projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządza się wraz z prognozą oddziaływania tego planu na środowisko, uwzględniając ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – znak WOŚ.411.134.2015.MT z dnia 10 listopada 2015 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie – znak ZNS.4082.69.2015.MA z dnia 5 listopada 2015 r.

Podstawę merytoryczną opracowania prognozy stanowią:

- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przy ulicy Stanisława Dorantta w Olsztynie.
- Obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego pn.: *Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Olsztyna dla terenu położonego w południowej części miasta, w rejonie ul. Bartąskiej – KORTOWO-SAD* uchwalony Uchwałą Nr XXII/321/04 Rady Miasta Olsztyn z dnia 25 lutego 2004 r.
- Akty i przepisy prawa związane z ochroną środowiska i przyrody.
- Engel Z. „Ochrona środowiska przed drganiem i hałasem”, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2001 r.
- Publikacje związane z ochroną środowiska i przyrody.

Niniejsza prognoza wpływu ustaleń projektu planu na środowisko składa się z następujących części:

- opisowej zawierającej oceny hipotetyczne, oparte na zasadach logicznego wnioskowania, w tym opis poszczególnych elementów środowiska, ocenę ich stanu i wrażliwości, informacje o aktualnym zagospodarowaniu terenu i ustaleniach projektu zmiany planu, pełniącą funkcję informacyjną w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane.
- kartograficznej stanowiącej integralną część niniejszego opracowania, na którą składa się rysunek w skali 1:1000 stanowiący załącznik graficzny.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiłyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

Prognoza sporządzana była etapowo i polegała na ocenie poszczególnych, kolejno powstających wariantów projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i wprowadzaniu do nich możliwych poprawek.

1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu.

Podstawowym celem prognozy opracowywanej równocześnie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest identyfikacja możliwych wpływów na komponenty środowiska danego obszaru i zdrowie ludzi, jakie potencjalnie mogą nastąpić na skutek realizacji ustaleń planu oraz współpraca z autorem ustaleń planu w celu wyeliminowania niekorzystnych ustaleń, które mogą spowodować negatywne skutki dla środowiska. Ważnym zadaniem prognozy jest informowanie lokalnej społeczności, władz samorządowych i podmiotów gospodarczych o skutkach realizacji ustaleń planu. Rolą tego opracowania jest minimalizacja szkodliwej działalności człowieka na środowisko przyrodnicze w wyniku realizacji ustaleń planu, a także uzasadnienie decyzji zawartych w planie.

Każda prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko zawiera oceny hipotetyczne, oparte bardziej na prawdopodobieństwie i zasadach logicznego myślenia niż na konkretnych wyliczeniach dla realizowanych w przyszłości zamierzeń. Prognoza, analizując skutki najsilniej obciążające środowisko pełni rolę informacyjną i ostrzegawczą w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane, a także czym może grozić brak odpowiednich rozwiązań. Na etapie projektu planu sygnalizuje się dopiero możliwość wystąpienia zagrożeń w przyszłości, ale mogą one nie wystąpić lub mieć inny (łagodniejszy) charakter, o ile podejmie się odpowiednie działania zapobiegawcze na dalszych etapach projektowania dopuszczonych przedsięwzięć.

Celem niniejszego opracowania jest ocena projektu Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przy ulicy Stanisława Dorantta w Olsztynie w aspekcie ochrony zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego i przedstawienia przewidywanych przekształceń środowiska oraz warunków życia ludzi w wyniku realizacji planu.

1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU

1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w czterech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono trzy pierwsze; rozdział czwarty zawiera ustalenia końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Przepisy porządkowe, zawierający przedmiot ustaleń planu oraz definicje pojęć zastosowanych w treści ustaleń.
- Rozdział II – Ustalenia ogólne planu, zawierający:
 - ustalenia dotyczące podstawowego przeznaczenia terenów,

- zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
 - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
 - zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu,
 - granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie przepisów odrębnych,
 - zasady i warunki scalania i podziały nieruchomości objętych planem miejscowym,
 - szczegółowe warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i parkowania,
 - zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej.
- Rozdział III – Ustalenia szczegółowe planu.
 - Rozdział IV – Ustalenia końcowe.

1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU

Podstawowym celem projektu planu jest stworzenie prawnych i przestrzennych warunków dla realizacji programów inwestycyjnych na terenie położonym w mieście Olsztynie.

1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU

Podstawowym elementem ustaleń projektu planu jest określenie przeznaczenia terenu i warunków jego zagospodarowania wynikających z potrzeb ochrony zasobów środowiska w kontekście rozwoju funkcji usługowych oraz przyrodniczych terenu.

W granicach obszaru objętego niniejszą prognozą wyznaczono następujące jednostki funkcjonalno – przestrzenne przeznaczone pod:

- Zabudowę usługową (1U, 2U),
- Drogę publiczną (3KDD),
- Zieleń izolacyjną urządzoną (4ZI).

W ustaleniach dotyczących rozwiązań komunikacyjnych określono, że podstawowy układ komunikacyjny terenu stanowi ulica Bp. T. Płoskiego, znajdująca się poza obszarem planu, przebiegająca wzdłuż jego północnej granicy. Uzupełniający układ komunikacyjny stanowi ulica Dorantta w części przebiegająca poza planem, wzdłuż jego granicy północno - zachodniej; w części południowo-wschodniej planu stanowiąca obsługę terenów usługowych.

W ustaleniach dotyczących parkowania samochodów określono wskaźniki zabezpieczenia stanowisk postojowych dla poszczególnych funkcji tj.:

a) obiekty usługowe i handel: 25-30 stanowisko postojowe na 1000m² powierzchni użytkowej;

b) gastronomia: 20-30 stanowisk postojowych na 100 miejsc użytkowych;

Ponadto w granicach planu ustalono nakaz zabezpieczenia minimalnej liczby stanowisk postojowych dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową w ilości:

a) 1 stanowisko - jeżeli liczba stanowisk postojowych wynosi 6-15,

b) 2 stanowiska - jeżeli liczba stanowisk postojowych wynosi 16-40,

c) 3 stanowiska - jeżeli liczba stanowisk postojowych wynosi 41-100,

d) 4% ogólnej liczby stanowisk postojowych jeżeli ogólna liczba stanowisk postojowych wynosi więcej niż 100.

W granicach planu ustalono również nakaz zabezpieczenia miejsc postojowych dla rowerów, w ilości minimum 10% liczby projektowanych miejsc postojowych dla samochodów, w tym zadaszone; miejsca postojowe dla rowerów należy zapewnić z wykorzystaniem urządzeń (stojaków rowerowych) trwale zamocowanych w podłożu, posiadających solidną konstrukcję, pozwalającą na stateczne oparcie roweru, wygodny dostęp oraz pewne przypięcie jego ramy i jednego koła za pomocą powszechnie dostępnych zapięć.

W poniższej tabeli zestawiono szczegółowe warunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania, które wpływają na jakość środowiska w wyznaczonych terenach elementarnych dla których określono rodzaj i zakres obowiązujących standardów środowiska.

Oznaczenie w projekcie planu	Użytkowanie terenu		Zasady zagospodarowania
	Dopuszczalna funkcja na danym terenie	Rodzaj zabudowy	Ustalenia obowiązujące określające dopuszczalne oddziaływanie na środowisko
1U	Tereny zabudowy usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: <ul style="list-style-type: none"> ▪ zabudowa handlowo-usługowa. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Minimalna powierzchnia działki budowlanej 5000 m². ▪ Wskaźnik intensywności zabudowy: minimalny 0,15, maksymalny 0,80. ▪ Maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy 0,40. ▪ Wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej nie mniej niż 20%. ▪ Wysokość zabudowy: minimalna: 7,0 m, – maksymalna: 14 m i do 3 kondygnacji nadziemnych. ▪ Geometria dachów: dachy płaskie.
2U	Tereny zabudowy usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Zabudowa handlowo-usługowa. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Minimalna powierzchnia działki budowlanej 1500 m². ▪ Wskaźnik intensywności zabudowy: minimalny 0,5, maksymalny 1,0. ▪ Maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy 0,40. ▪ Wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej nie mniej niż 40%. ▪ Wysokość zabudowy maksymalna: 12 m i do 2 kondygnacji nadziemnych. ▪ Geometria dachów: dachy płaskie.
1KDD	Teren drogi publicznej.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Droga dojazdowa. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej.
4ZI	Tereny zieleni urządzonej.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Zieleń izolacyjna. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Teren należy urządzić docelowo komponowaną zielenią wysoką, średnią i niską. ▪ Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej.

Na obszarze objętym projektem planu nie określono zadań własnych gminy z zakresu infrastruktury technicznej.

Na obszarze planu orientacyjnie wskazano stanowisk archeologiczne na terenie 1U i 4ZI - st. nr XLVIII oznaczone AZP 25-61/51 ujęte w wojewódzkiej ewidencji zabytków, dla których obowiązuje przeprowadzenie archeologicznych badań ratunkowych na terenie objętym robotami ziemnymi na zasadach określonych przepisami dotyczącymi ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

W projekcie planu miejscowego określono, że w granicach terenu przestrzenią publiczną jest droga publiczna oznaczona symbolem KDD oraz tereny ogólnodostępne w ramach terenów usług.

1.4. ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY PROJEKTOWANĄ ZMIANĄ PLANU A OBOWIĄZUJĄCYM PLANEM

PROJEKT ZMIANY PLANU pod nazwą: MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO PRZY ULICY STANISŁAWA DORANTTA W OLSZTYNIE		OBOWIĄZUJĄCY PLAN pod nazwą: MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA OLSZTYNA DLA TERENU POŁOŻONEGO W POŁUDNIOWEJ CZĘŚCI MIASTA, W REJONIE UL. BARTAŃSKIEJ – KORTOWO-SADY	
Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu	Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu
2U	Tereny zabudowy usługowej.	3U	Tereny zabudowy usługowej.
		5ZI	Tereny zieleni izolacyjnej.
1U	Tereny zabudowy usługowej.	1MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		23KDD	Tereny dróg dojazdowych.
		17MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
4ZI	Tereny zieleni izolacyjnej.	17MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
3KDD	Teren drogi publicznej.	24KDD	Tereny dróg dojazdowych.
		3U	Tereny zabudowy usługowej.

1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI

PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego uchwalony został przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego Uchwałą Nr VII/164/15 z dnia 27 maja 2015 r.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa jest narzędziem do realizacji jednego z ważniejszych zadań samorządu województwa, jakim jest kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej w województwie. W oparciu o ocenę przestrzennych uwarunkowań rozwoju formułuje on kierunki polityki przestrzennej oraz zasady organizacji przestrzennej na poziomie struktur regionalnych.

Celem Planu województwa jest ochrona i kształtowanie ładu przestrzennego, który ma zasadnicze znaczenie dla prowadzenia rozwoju w sposób zrównoważony. W praktyce oznacza to:

- określenie przestrzennych uwarunkowań rozwoju (społecznych, gospodarczych i środowiskowych), w tym zróżnicowanych cech przestrzeni regionu, aby mogły one służyć realizacji programów i projektów rozwojowych na wszystkich poziomach planowania: krajowym, wojewódzkim i lokalnym,
- rozmieszczenie w przestrzeni celów i działań ustalonych w „Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego do roku 2025”,
- wskazanie zasadniczych ram dla rozwoju przestrzennego gmin w kontekście krajowym, regionalnym oraz międzygminnym.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa przyjmuje się główny kierunek dla realizacji polityki przestrzennej województwa w odniesieniu do ładu przestrzennego: Przywrócenie i kształtowanie ładu przestrzennego jako główny cel w gospodarowaniu przestrzenią i jednocześnie strategiczny składnik zintegrowanej polityki zrównoważonego rozwoju regionu.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa rekomenduje się następujące zasady i działania w kształtowaniu ładu przestrzennego:

- a) Uwzględnianie problematyki przywrócenia i kształtowania ładu przestrzennego jako priorytetu w samorządowych dokumentach planistycznych i strategiczno-programowych.
- b) Określenie w dokumentach planistycznych i strategiczno-programowych, działań w zakresie kształtowania ładu przestrzennego oraz warunków realizacji tych działań.
- c) Przyjęcie, że każda działalność zmieniająca przestrzeń powinna być warunkowana pozytywnym jej wpływem na ład przestrzenny lub co najmniej nie powinna zagrażać ładowi przestrzennemu i ładowi ekologicznemu.

Przyjmuje się ustalenia, działania i zasady dla realizacji kierunku:

- 1) Dążenie do uporządkowania różnych elementów i funkcji przestrzeni oraz harmonii między nimi, jako niezbędnego wyznacznika równoważenia rozwoju – tak w wymiarze planistycznym, jak i realizacyjnym, poprzez:
 - a. Podjęcie działań łagodzących negatywne skutki nierozważnego zainwestowania.
 - b. Prowadzenie kompleksowych działań estetyzujących przestrzeń miejską oraz podmiejską, w tym ochrona przed agresywnymi reklamami.
 - c. Całościowe kształtowanie nowych zespołów urbanistycznych, uwzględniające także ich spójność z systemami ekologicznymi.
 - d. Racjonalne wykorzystanie przestrzeni – preferowanie optymalnego jej zagospodarowania.
 - e. Dbłość o harmonijne komponowanie i wysoką jakość terenów przestrzeni publicznej.
 - f. Określanie rzeczywistych potrzeb terenowych pod budownictwo mieszkaniowe w dokumentach planistycznych. Dążenie do ograniczenia nieuzasadnionego przeznaczania terenów pod budownictwo mieszkaniowe, dostosowanie wielkości tych terenów do dynamiki demograficznej gminy.
 - g. Zapobieganie nadmiernej ekspansji terenów zabudowanych miast i wsi poza jednostki osadnicze.
 - h. Przeciwdziałanie powstawaniu oraz łagodzenie konfliktów funkcji w przestrzeni, w szczególności funkcji gospodarczych z funkcjami ekologiczną i rolniczą.
 - i. Dostosowanie intensywności zagospodarowania rekreacyjnego do cech środowiska przyrodniczego i jego chłonności inwestycyjnej i turystycznej.
 - j. Dążenie do ustawicznego podnoszenia standardów przestrzennych i użytkowych zagospodarowania terenów rekreacyjnych.
 - k. Ochronę przed dysharmonijnym zainwestowaniem i zagospodarowaniem terenów, nie wprowadzanie w krajobrazie obcych, dominujących elementów technicznych (dominant), powodujących obniżenie jakości przestrzeni.
 - l. Ochronę przestrzeni województwa przed realizacją dysharmonijnych obiektów technicznych energetyki wiatrowej, zaburzających ład przestrzenny.
 - m. Wprowadzanie zieleni komponowanej o funkcji osłonowej wokół obiektów technicznych zakłócających harmonię w krajobrazie.
 - n. Dążenie do zwiększania pokrycia powierzchni województwa miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, stanowiącymi podstawowe narzędzie kształtowania ładu w „grze o przestrzeń”. Ograniczanie zagospodarowania terenu, na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, będących w znacznej części przyczyną powstawania chaosu przestrzennego.
 - o. Zachowanie i ochronę wyróżniających cech przestrzeni stanowiących o tożsamości miejsca, takich jak osie widokowe, naturalne dominanty, cechy rzeźby terenu, panoramy i widoki wieloplanowe.
- 2) Podniesienie świadomości społecznej dotyczącej diagnozy stanu ładu przestrzennego i jego znaczenia dla jakości życia człowieka. Dążenie do uzyskania wysokiego stopnia partycypacji społecznej w procesach gospodarowania

przestrzenia, poprzez powszechne uświadomienie realnego wpływu mieszkańców na kształtowanie ładu przestrzennego:

- a. Umożliwienie mieszkańcom pełnej dostępności do informacji dotyczącej prac nad dokumentami planistycznymi, także przy wykorzystaniu technik informatycznych.
 - b. Włączenie mieszkańców w proces kształtowania i utrzymania ładu przestrzennego, stworzenie mechanizmów umożliwiających i ułatwiających uczestnictwo na każdym etapie procesu zagospodarowania.
 - c. Dążenie do wypracowania tzw. „dobrych praktyk” ułatwiających kształtowanie ładu przestrzennego na każdym poziomie zarządzania / gospodarowania przestrzenią (lokalnym i ponadlokalnym), zainteresowanie nimi zarówno samorządów, jak i mieszkańców.
 - d. Wykorzystanie różnych technik wizualizacji przy projektowaniu zagospodarowania struktur przestrzennych i rewitalizacji (rekultywacji) struktur istniejących w celu ochrony/odtworzenia ładu przestrzennego.
- 3) Utworzenie systemu monitorowania dynamiki działań i procesów w przestrzeni regionu w aspekcie oddziaływania na stan ładu przestrzennego poprzez opracowanie kompleksowej diagnozy ładu przestrzennego, stanowiącej płaszczyznę odniesienia dla obserwacji monitoringowej.

Na podstawie klasyfikacji ośrodków osadniczych wg KPZK 2030 oraz cech ośrodków osadniczych uwzględniających potencjał miast: demograficzny, usługowy i gospodarczy, miasto Olsztyn w hierarchii sieci osadniczej w województwie warmińsko-mazurskim zostało wskazane jako ośrodek wojewódzki. Opracowanie planu miejscowego wpisuje się w działanie *Dążenie do uzyskania wysokiej atrakcyjności przestrzeni miejskiej mającej wpływ na jakość życia mieszkańców*.

Obszar województwa Warmińsko-Mazurskiego należy do jednego z najbogatszych pod względem przyrodniczym regionów Polski, wyraźnie wyróżniającym się także w skali Europy. Efektywne i racjonalne korzystanie z dostępnych zasobów środowiska regionu stanowi kluczowy warunek rozwoju zrównoważonego, warunek konieczny dla dalszej poprawy jakości życia.

Analizowany projekt planu miejscowego wpisuje się w następujące ustalenia, działania i zasady w zakresie środowiska przyrodniczego i kulturowego:

- ograniczenie możliwości wprowadzania obcych krajobrazowo oraz agresywnych elementów i form zagospodarowania przestrzennego,
- stosowanie zasady kontynuacji w zakresie „dobrego sąsiedztwa”, z utrzymaniem tradycji miejsca oraz wykluczeniem rozwiązań dysharmonijnych,
- realizację systemów kanalizacji sanitarnej i budowę lub modernizację oczyszczalni zapewniających odpowiedni stopień oczyszczania ścieków,
- zmniejszanie emisji niskiej z palenisk domowych poprzez zamianę paliw węglowych na paliwa niskoemisyjne,
- rozbudowę zbiorowych systemów zaopatrywania w energię ciepłą,

Plan województwa Warmińsko-Mazurskiego realizowany będzie między innymi poprzez uwzględnianie jego ustaleń w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2020.

Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2020 został przyjęty Uchwałą Nr XIX/445/16 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 sierpnia 2016 r.

Program Ochrony Środowiska jest narzędziem realizacji polityki ochrony środowiska, zbieżnej z założeniami najważniejszych dokumentów strategicznych i programowych, w województwie warmińsko-mazurskim. Określa obszary, kierunki interwencji i zadania służące poprawie stanu środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego

jego mieszkańców. Zapewnia ciągłość działań związanych z tworzeniem warunków zrównoważonego rozwoju województwa, jest kontynuacją i rozszerzeniem planów określonych w Programie Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2011–2014 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2015–2018.

Podstawową strukturę dokumentu tworzą:

- Wstęp (zawierający wprowadzenie, ogólną charakterystykę województwa i prognozę trendów rozwojowych),
- Ocena stanu środowiska (w poszczególnych obszarach interwencji: Ochrona klimatu i jakości powietrza, Zagrożenia hałasem, Pola elektromagnetyczne, Gospodarowanie wodami, Gospodarka wodno-ściekowa, Zasoby geologiczne, Gleby, Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów, Zasoby przyrodnicze, Zagrożenia poważnymi awariami),
- Cele, kierunki interwencji i zadania Programu,
- System realizacji Programu, zawierający harmonogram rzeczowo-finansowy oraz opis monitorowania realizacji Programu.

Ocena stanu środowiska w każdym obszarze interwencji definiuje przyczyny sprawcze i czynniki presji, opisuje stan poszczególnych komponentów środowiska, zawiera analizę SWOT i ocenę stanu realizacji POŚ WWM, określa kierunki interwencji i wyznacza 164 zadania nowego Programu. Harmonogram rzeczowo-finansowy stosuje podział zadań na zadania własne samorządu (36 zadań) i zadania monitorowane. Program obejmuje 10 obszarów interwencji:

1. Ochrona klimatu i jakości powietrza.
2. Zagrożenia hałasem.
3. Pola elektromagnetyczne.
4. Gospodarowanie wodami.
5. Gospodarka wodno-ściekowa.
6. Zasoby geologiczne.
7. Gleby.
8. Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów.
9. Zasoby przyrodnicze.
10. Zagrożenia poważnymi awariami.

Projekt planu poprzez ustalone zasady wpisuje się w następujące obszary i kierunki interwencyjne:

- Obszar – Ochrona klimatu i jakości powietrza,
 - o Kierunek – zmniejszanie emisji zanieczyszczeń do atmosfery.
 - o Kierunek – wzrost wykorzystania OZE w bilansie energetycznym,
 - o Kierunek – doskonalenie planowania przestrzennego
(w projekcie planu przewidziano zapatrzenie w sieci ciepłowniczej poprzez jej rozbudowę, natomiast prze braku takiej możliwości - indywidualnie, w oparciu o ekologiczne źródła energii: gaz ziemny, olej opałowy, drewno, energię elektryczną lub energię odnawialną. Wyklucza się wykorzystywanie węgla lub paliw węglpochodnych).
- Obszar – Gospodarowania wodami,
 - o Kierunek – utrzymanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego wód podziemnych,
 - o Kierunek – doskonalenie planowania przestrzennego,
(w projekcie planu przewidziano zaopatrzenie w wodę z istniejącej sieci wodociągowej magistralnej i rozdzielczej, poprzez jej rozbudowę, przy uwzględnieniu przepisów dotyczących zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych)
- Obszar – Gospodarka wodno-ściekowa,
 - o Kierunek – zaopatrzenie ludności w wodę,
 - o Kierunek – oszczędne gospodarowania wodą,
 - o Kierunek – budowa i modernizacja sieci kanalizacyjnych,
(w projekcie planu przewidziano odprowadzenie ścieków bytowych z budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały lub czasowy pobyt ludzi – do miejskiej kanalizacji sanitarnej, w oparciu o istniejący system kanalizacji komunalnej. Ścieki z usług gastronomicznych, przed

odprowadzeniem do miejskiej kanalizacji sanitarnej należy poddać podczyszczaniu w separatorze tłuszczu; odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z powierzchni szczelnych ulic i parkingów do sieci kanalizacji deszczowej, po podczyszczaniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych, z uwzględnieniem miejscowej retencji; odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z pozostałych powierzchni szczelnych i utwardzonych (dachy, tarasy, ciągi piesze, itp) w granicach nieruchomości; należy dążyć do ograniczenia powierzchni szczelnych, poprzez stosowanie materiałów i technologii ograniczających odpływ wody deszczowej w celu zapobiegania zmniejszeniu naturalnej retencji w zlewni. W przypadku braku takiej możliwości - odprowadzić wody opadowe do sieci kanalizacji deszczowej z uwzględnieniem miejscowej retencji).

- Obszar – Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów
 - o Kierunek – minimalizacji ilości wytwarzanych odpadów,
 - o Kierunek – unieszkodliwianie odpadów komunalnych i pozostałych,
 - o Kierunek – zapobieganie zanieczyszczeniu powierzchni ziemi.

(w projekcie planu wprowadzono zapis, że gospodarowania odpadami komunalnymi określają właściwe uchwały Rady Miasta Olsztyna w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn, będące aktem prawa miejscowego, zgodnie z obowiązującymi przepisami; ponadto wprowadzono zapis o zakazie prowadzenia działalności związanej z przetwarzaniem odpadów, w tym składowisk odpadów; procesy odzysku lub unieszkodliwiania odpadów innych niż komunalne może odbywać się jedynie na zasadach określonych w przepisach o odpadach).

STRATEGIA ROZWOJU SPOŁECZNO – GOSPODARCZEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2025.

Cel główny strategii *Spójność ekonomiczna, społeczna i przestrzenna Warmii i Mazur z regionami Europy*, przy czym:

- spójność ekonomiczna oznacza wzrost gospodarczy umożliwiający osiągnięcie i utrzymanie przez województwo udziału własnego w produkcie krajowym brutto na poziomie co najmniej 3%,
- spójność przestrzenna to włączenie się województwa (formalne i jakościowe) do głównej sieci infrastruktury transportowej w Polsce oraz w transeuropejską sieć korytarzy transportowych,
- spójność społeczna rozumiana jest jako tworzenie miejsc pracy i wzrost przedsiębiorczości (oferta nowych miejsc pracy skierowana zostanie przede wszystkim do ludzi młodych z uwagi na ich naturalną aktywność, mobilność, otwartość na zdobywanie nowych kwalifikacji), a także poprawę warunków życia ludności (w szczególności dostępu do usług publicznych) zbliżającą do standardów życia występujących w Unii Europejskiej.

Strategia wskazuje, że problemy dotyczące gospodarki, zasobów ludzkich oraz infrastruktury i aspektów przestrzennych najbardziej widoczne są na obszarach wiejskich, które jednocześnie pozbawione są wielu atutów decydujących o możliwościach oddolnego pobudzania rozwoju.

Poprawa spójności wewnętrznej województwa warmińsko – mazurskiego oznacza wyrównywanie dysproporcji rozwojowych we wszystkich aspektach: ekonomicznym, przestrzennym i społecznym. Dotyczy to warunków rozwoju przedsiębiorczości i promocji, tworzenia nowoczesnej infrastruktury technicznej i warunków do zdobywania współczesnej wiedzy. Całość tych działań ukierunkowana będzie na powstawanie miejsc pracy i zmniejszenie bezrobocia oraz poprawę poziomu życia mieszkańców zarówno miast, jak i wsi.

Strategia rozwoju województwa warmińsko – mazurskiego w horyzoncie 2025 r. wskazuje trzy priorytety, które w szerokim rozumieniu obejmują całość zjawisk społeczno – gospodarczych włącznie z relacjami ze środowiskiem przyrodniczym:

- Priorytet 1 Konkurencyjna gospodarka. Cele operacyjne priorytetu *konkurencyjna gospodarka* przewidują wzrost konkurencyjności poprzez podnoszenie poziomu

technologiczno-organizacyjnego oraz polepszanie jakości produktów i usług, w tym wspieranie transferu technologii i innowacji, poprawę i rozwój jakości produkcji i usług, rozwój odnawialnych źródeł energii oraz wspieranie rozwoju leśnictwa i gospodarki leśnej, systemu produkcji żywności wysokiej jakości i potencjału turystycznego.

- Priorytet 2 Otwarte społeczeństwo. Cele operacyjne priorytetu *otwarte społeczeństwo* przewidują różnorodną i dostępną edukację ekologiczną, zapewnienie bezpieczeństwa publicznego, wzrost atrakcyjności bazy sportowo-rekreacyjnej oraz poprawę jakości i ochronę środowiska (utrzymanie dobrego stanu i jakość wód, poprawę jakości i ochronę powierzchni ziemi, poprawę jakości i ochronę powietrza oraz zachowanie walorów krajobrazowych).
- Priorytet 3 Nowoczesne sieci. Cele operacyjne priorytetu *nowoczesne sieci* przewidują rozwój komunikacji wodnej i rozwój zintegrowanego transportu publicznego w ośrodkach miejskich, rozwój sieci nośników energii, udział w tworzeniu ponadregionalnych powiązań sieciowych w zakresie kreowania wszechstronnego rozwoju obszarów leśno-pojeziernych i ponadregionalnych produktów turystycznych oraz rozwój monitoringu środowiska.

Przyjęcie projektu planu wpisuje się w oś priorytetową Otwarte społeczeństwo, gdzie wzrost aktywności społecznej będzie następował wskutek realizacji celu operacyjnego *poprawa jakości i ochrona środowiska – stosowanie zasady trwałego rozwoju wymaga ciągłego myślenia o środowisku przyrodniczym przez pryzmat przyszłych pokoleń*. W tym celu przewidziane są działania z zakresu ochrony: wód, powierzchni ziemi, powietrza oraz zachowania walorów krajobrazowych.

Projekt planu jest zgodny z założeniami osi priorytetowej Nowoczesne sieci, którego cel strategiczny *Wzrost liczby i jakości powiązań sieciowych* związany jest z realizacją poniższych zadań:

- A. zwiększenie zewnętrznej dostępności komunikacyjnej oraz wewnętrznej spójności – rozumiane w możliwie szerokim znaczeniu obejmujące: połączenia drogowe, kolejowe, lotnicze i wodne, a także sieci teleinformatyczne oraz infrastrukturę związaną z przejściami granicznymi;
- B. dostosowana do potrzeb sieć nośników energii – cel ten wynika z konieczności rozbudowy i modernizacji sieci gazowej, sieci energetycznej, sieci ciepłowniczej i wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Jego osiągnięcie wpłynie korzystnie na stan środowiska przyrodniczego oraz jakość życia w regionie;
- C. poprawa jakości i ochrona środowiska – redukcja emisji zanieczyszczeń powietrza, w szczególności z niskich źródeł emisji oraz poprzez stosowanie ogrzewania przyjaznego środowisku; rozbudowa sieci kanalizacyjnych (w tym także kanalizacji deszczowej); inwestowanie w sieci wodociągowe; zapobiegania powstawaniu odpadów i racjonalna gospodarka odpadami.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia Strategii rozwoju społeczno – gospodarczego województwa warmińsko – mazurskiego.

PLAN GOSPODARKI ODPADAMI DLA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO NA LATA 2016 – 2022.

Plan gospodarki odpadami dla województwa warmińsko – mazurskiego na lata 2016-2022 opracowany został dla osiągnięcia celów założonych w polityce ochrony środowiska, oddzielenia tendencji wzrostu ilości wytwarzanych odpadów i ich wpływu na środowisko od tendencji wzrostu gospodarczego kraju, wdrażania hierarchii sposobów postępowania z odpadami, zasad samowystarczalności i bliskości, a także utworzenia i utrzymania zintegrowanej i wystarczającej sieci instalacji gospodarowania odpadami, spełniających wymagania ochrony środowiska.

WPGO 2016 obejmuje wszystkie rodzaje odpadów wytwarzane na terenie województwa warmińsko-mazurskiego oraz przywożone na ten obszar, a także odpady zebrane oraz poddane procesom przetwarzania na terenie województwa warmińsko-mazurskiego wraz z opisem instalacji służących do odzysku i unieszkodliwiania odpadów.

Wojewódzki plan gospodarki odpadami określa główne cele w zakresie gospodarki odpadami. Są to:

- utrzymanie tendencji oddzielenia wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju wyrażonego w PKB,
- minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów, w szczególności niebezpiecznych,
- ograniczenie marnotrawstwa żywności,
- ograniczenie uciążliwości odpadów dla środowiska, poprzez działania na etapach wydobycia surowców, produkcji i konsumpcji,
- wysoki poziom selektywnego zbierania odpadów, głównie odpadów niebezpiecznych i odpadów przeznaczonych do recyklingu,
- wysoki poziom ponownego użycia produktów,
- wysoki udział odzysku, w tym w szczególności recyklingu,
- składowanie odpadów ograniczone do minimum,
- remediacja terenów zanieczyszczonych oraz rekultywacja terenów zdegradowanych, w tym nielegalnych i nieczynnych składowisk odpadów,
- wyeliminowanie praktyk nielegalnego postępowania z odpadami,
- wysoka świadomość ekologiczna mieszkańców województwa.

W ramach organizacji gospodarki odpadami komunalnymi województwo warmińsko-mazurskie zostało podzielone na pięć regionów gospodarki odpadami. Regiony zostały określone przede wszystkim w oparciu o granice związków międzygminnych, w obrębie których zlokalizowane zostały regionalne instalacje do przetwarzania odpadów komunalnych (RIPOK).

Miasto Olsztyn położone jest w Centralnym Regionie Gospodarki Odpadami, dla którego Regionalną instalacją do przetwarzania odpadów komunalnych jest Zakład Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych w Olsztynie. Zgodnie z założeniami WPGO 2016 wszystkie odpady komunalne zmieszane muszą być dostarczane do ww. zakładu.

Analizowany projekt planu jest zgodny z założeniami Planu gospodarki odpadami województwa (...), ponieważ przewiduje, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie właściwymi uchwałami Rady Miasta Olsztyna w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn, będącymi aktami prawa miejscowego, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA DLA MIASTA OLSZTYN DO ROKU 2020.

Program Ochrony Środowiska dla Miasta Olsztyna jest narzędziem realizacji polityki ochrony środowiska miasta i opracowany został na podstawie dokumentów określających strategię rozwoju kraju, województwa i powiatu, strategii zintegrowanych, dokumentów programowych, aktów prawnych z zakresu ochrony środowiska, dostępnych informacji o stanie środowiska i jego zagrożeniach oraz przewidywanych źródłach finansowania zadań opisanych w Programie.

W Programie przewidziano 149 zadań do realizacji przez różnej podmioty przy różnym zapotrzebowaniu na środki finansowe. W ramach obszaru „ochrona klimatu i jakości powietrza” przewidziano m.in. modernizację systemu drogowego MOF Olsztyna oraz modernizacja systemu grzewczego miasta. Realizacja zadań w obszarach „gospodarka wodno-ściekowa” i „gospodarowanie wodami” obejmuje działania związane z ochroną gleb i wód powierzchniowych przed zanieczyszczaniem ściekami oraz zwiększeniem retencji wód powierzchniowych. Są to głównie zadania ujęte w aktualizacji KPOŚK, związane z budową i remontami oczyszczalni ścieków oraz rozwojem sieci kanalizacyjnych w aglomeracjach, a także na terenach wiejskich. Zadania realizacyjne w obszarach „zasoby geologiczne”, „gleby” oraz „zasoby przyrodnicze” obejmują głównie działania związane z ochroną zasobów: cennych siedlisk przyrodniczych i zagrożonych gatunków, walorów krajobrazu oraz rozwojem terenów zielonych w obszarach miejskich. Koszty realizacji działań w obszarze „gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów” obejmują działania w sferze zmniejszenia ilości wytwarzanych oraz składowanych odpadów, w tym zwiększenia zakresu odzysku i recyklingu odpadów, a także w zakresie unieszkodliwiania odpadów.

Analizowany projekt planu wpisuje się w następujące cele, kierunki i interwencje określone w Programie Ochrony Środowiska dla Miasta Olsztyna:

- Poprawa jakości powietrza, ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – zmniejszanie emisji zanieczyszczeń do powietrza; wzrost wykorzystania OZE w bilansie energetycznym; zmniejszanie zapotrzebowania na energię;

zrównoważony rozwój energetyczny miasta; ograniczanie zagrożeń i adaptacja do zmian klimatu.

- Poprawa klimatu akustycznego miasta poprzez obniżenie hałasu do poziomu obowiązujących standardów – ograniczanie hałasu.
- Ochrona mieszkańców przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych – ograniczenie oddziaływania pól elektromagnetycznych.
- Gospodarowanie wodami – poprawa stanu/ potencjału ekologicznego wód powierzchniowych; utrzymanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego wód podziemnych.
- Gospodarka wodno-ściekowa – zaopatrzenie ludności w wodę; utrzymanie dobrej jakości wody przeznaczonej do spożycia; oszczędne gospodarowanie wodą; budowa i modernizacja sieci kanalizacyjnych.
- Ochrona gleb – zapewnienie właściwego sposobu użytkowania powierzchni ziemi.
- Zmniejszenie ilości odpadów komunalnych unieszkodliwianych poprzez składowanie – zbiórka odpadów.
- Utrzymanie wysokiego poziomu czystości środowiska – zapobieganie zanieczyszczeniu powierzchni ziemi oraz patologiom w zakresie zagospodarowania odpadów.

REGULAMIN UTRZYMANIA CZYSTOŚCI I PORZĄDKU NA TERENIE MIASTA OLSZTYNA.

W *Regulaminie (...)* określono szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Węgorzewo, a w szczególności:

- wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości;
- rodzaje i minimalną pojemność urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych;
- częstotliwość i sposób pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- inne wymagania wynikające z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;
- obowiązki osób utrzymujących zwierzęta domowe;
- wymagania odnośnie utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej;
- wyznaczenie obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminy jej przeprowadzania.

Analizowany projekt planu jest zgodny z przepisami Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie miasta Olsztyna, ponieważ przewiduje, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie właściwymi uchwałami Rady Miasta Olsztyna w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn, będącymi aktami prawa miejscowego, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

PLAN GOSPODARKI NISKOEMISYJNEJ DLA MIASTA OLSZTYNA.

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej jest strategicznym dokumentem, który wyznacza kierunki rozwoju gospodarki niskoemisyjnej dla miasta Olsztyna na lata 2014 – 2020, w zakresie działań inwestycyjnych i nieinwestycyjnych w takich obszarach jak: transport publiczny i prywatny, budownictwo i mieszkalnictwo, gospodarka przestrzenna, energetyka i oświetlenie, gospodarka odpadami, gospodarka wodno-ściekowa oraz informacja i edukacja.

Niniejszy plan został opracowany w celu przedstawienia koncepcji działań służących poprawie jakości powietrza na terenie miasta Olsztyna, tym ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i ograniczenia niskiej emisji poprzez zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii oraz redukcję zużycia energii finalnej i poprawy efektywności energetycznej.

Do skutecznej realizacji w/w zadań wyznaczono cele szczegółowe i priorytety (w obszarach działań). W ramach priorytetów wyznaczono zadania (realizujące konkretne cele szczegółowe).

Cel szczegółowy 1: ograniczenie emisji gazów cieplarnianych do 2020.

Cel szczegółowy 2: zmniejszenie zużycia energii do 2020 roku.

Cel szczegółowy 3: zwiększenie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych do 2020 roku.

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wpisuje się w obszar 1 – wykorzystanie alternatywnych źródeł energii oraz obszar 3 – ograniczenie emisji w budynkach. Projekt planu przewiduje, że zaopatrzenie w ciepło projektowanej zabudowy należy realizować, w pierwszej kolejności, w oparciu o zasilanie z miejskiego systemu ciepłowniczego; dopuszcza się rozwiązania indywidualne w oparciu o ekologiczne źródła energii: gaz ziemny, olej opałowy, drewno, energię elektryczną lub energię odnawialną. Wyklucza się wykorzystywanie węgla lub paliw węglowych.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OLSZTYNA.

Obszar objęty projektem planu zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Olsztyn położony jest w Strefie M8 – Strefa mieszkaniowa Brzeziny – Pozorty. Do strefy mieszkaniowej M8 włączono tereny pomiędzy rzeką Łyną i ulicą W. Sikorskiego (istniejącą i projektowaną), na północy graniczące z obszarem ogrodów działkowych, na południu sięgające do granicy administracyjnej miasta.

W granicach Strefy M8 wyznaczono:

- *Obszary:*
 - mieszkalnictwa o wysokiej intensywności z przewagą zabudowy wielorodzinnej,
 - mieszkalnictwa o średniej intensywności z przewagą zabudowy wielorodzinnej,
 - mieszkalnictwa o niskiej intensywności z przewagą zabudowy jednorodzinnej,
 - koncentracji usług ponadlokalnych z zakresu funkcji metropolitalnych - nauki, szkolnictwa wyższego, zdrowia, administracji i kultury itp,
 - koncentracji usług komercyjnych,
 - rozmieszczenia Wielkopowierzchniowych Obiektów Handlowych,
 - usług ogólnomiejskich i mieszkalnictwa wielorodzinnego z usługami – o wysokiej intensywności,
 - usług ogólnomiejskich - średniej i niskiej intensywności
 - zieleni urządzonej, parkowej, izolacyjnej,
 - zieleni nieurządzonej - krajobrazowej
- *Tereny:*
 - usług turystyki, sportu i rekreacji,
 - technicznej obsługi miasta,
 - ogrodów działkowych,
 - wód powierzchniowych,
- *Elementy systemów:*
 - transportowego,
 - infrastruktury technicznej,
 - miejskiego systemu środowiska naturalnego.

W Studium wyznaczono następujące kierunki zachowania i zmian w strukturze przestrzennej oraz przeznaczenia terenów:

- Obszary mieszkalnictwa o wysokiej i średniej intensywności z przewagą zabudowy wielorodzinnej:
 - Utrzymanie i rozwój podstawowej funkcji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i jednorodzinnej z usługami podstawowymi; szkołami, obiektami kultury, kultu religijnego, ośrodkami zdrowia, placami zabaw, lokalnymi centrami usługowymi oraz urządzoną zielenią osiedlową;
 - Realizacja zespołów mieszkaniowych wg spójnej koncepcji urbanistycznej z utworzeniem obszarów przestrzeni publicznych – terenów zieleni urządzonej, ciągów komunikacji pieszej, rowerowej w powiązaniu z lokalizacją obiektów usługowo-handlowych i obiektów użyteczności publicznej;
 - Dopuszczenie przebudowy istniejących zespołów mieszkaniowych wyłącznie w ramach zintegrowanych działań związanych z przekształceniem całych zespołów zabudowy z zachowaniem czytelnego układu funkcjonalnego;
 - Przekształcenie i uzupełnienie zabudowy folwarku w Pozortach na funkcję usługowo-mieszkalną zgodnie z warunkami konserwatorskimi;

- Uzupelnienie terenów zabudowy mieszkaniowej o usługi nieuciążliwe w zakresie handlu i gastronomii, szkolnictwa, kultury, opieki nad dziećmi, osobami starszymi, niepełnosprawnymi itp.;
 - Prowadzenie działań na rzecz poprawy warunków zamieszkania przez podnoszenie standardów technicznych i walorów architektonicznych projektowanych i istniejących budynków;
 - Urządzenie, utrzymanie i uzupełnienie urządzenia terenów sportu i rekreacji, terenów zieleni urządzonej osiedlowej, placów zabaw;
 - Ograniczenie uciążliwości komunikacyjnej przez:
 - realizację stref uspokojonego ruchu,
 - budowę ciągów pieszych i ścieżek rowerowych,
 - zaniechanie realizacji parkingów zamkniętych ograniczających rotację samochodów,
 - realizację parkingów wielopoziomowych w wybranych miejscach,
 - zakaz zabudowy garażowej w formie zespołów jednokondygnacyjnych boksów garażowych,
 - utworzenie pasm zieleni o funkcji ochronnej i izolacji akustycznej;
 - stosowanie systemowych osłon izolacji akustycznej przy trasach tranzytowych - wskazane stosowanie ekranów akustycznych obsadzonych roślinami.
- Obszary mieszkalnictwa o niskiej intensywności z przewagą zabudowy jednorodzinnej:
- Utrzymanie podstawowej funkcji zabudowy mieszkaniowej;
 - Dopuszczenie przekształceń określonych na mapie, niezagospodarowanych terenów zabudowy mieszkaniowej niskiej intensywności w kierunku mieszkalnictwa średniej intensywności;
 - Uzupelnienie terenów zabudowy mieszkaniowej o usługi nieuciążliwe w zakresie handlu i gastronomii, szkolnictwa, opieki nad dziećmi, osobami starszymi, niepełnosprawnymi itp.;
 - Uzupelnienie urządzenia terenów zieleni osiedlowej, placów zabaw, miejsc rekreacji i wypoczynku;
 - Ograniczenie funkcji konfliktowych w obszarach mieszkaniowych i w bezpośrednim sąsiedztwie przez:
 - ograniczenie lokalizacji: uciążliwych zakładów usługowych, usługowo-produkcyjnych powodujących wzmożony ruch kołowy, składowanie materiałów na posesji,
 - ograniczenie lokalizowania na terenie działek zabudowy jednorodzinnej wolnostojących budynków gospodarczych lub usługowych;
 - Na działkach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub w bezpośrednim ich sąsiedztwie obowiązuje zakaz lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowej na konstrukcjach masztowo-wieżowych;
 - Ograniczenie uciążliwości komunikacyjnej przez:
 - realizację stref uspokojonego ruchu,
 - budowę ciągów pieszych i ścieżek rowerowych,
 - utworzenie pasm zieleni o funkcji ochronnej i izolacji akustycznej;
 - stosowanie osłon izolacji akustycznej przy trasach tranzytowych, szczególnie wskazane stosowanie ekranów akustycznych obsadzonych roślinami.
- Obszary koncentracji usług ponadlokalnych z zakresu funkcji metropolitalnych - nauki, szkolnictwa wyższego, zdrowia, administracji i kultury itp:
- Związanych z działalnością: nauki i szkolnictwa – placówka naukowo-badawcza Polskiej Akademii Nauk - przy ulicy J. Tuwima i obiekt dydaktyczno-badawczy w dawnym folwarku w Pozortach w rejonie ulic J. Tuwima i G. Nowaka,
 - Utrzymanie i rozwój funkcji usługowych z zakresu nauki i szkolnictwa wyższego;
 - Dopuszczenie przekształcenia zabudowy folwarku w Pozortach na funkcję usługowo-mieszkalną zgodnie z warunkami konserwatorskimi;
- Obszar koncentracji usług komercyjnych i rozmieszczenia Wielkopowierzchniowych Obiektów Handlowych (WOH):

- Rozmieszczenie istniejących wielkopowierzchniowych obiektów handlowo-usługowych (WOH):
 - wzdłuż ulicy W. Sikorskiego, na obszarze usług komercyjnych (obecnie między innymi: REAL, MEDIA MARKT, PRAKTIKER);
- Dopuszczenie realizacji nowych Wielkopowierzchniowych Obiektów Handlowych typu galeria handlowa – u zbiegu projektowanych ulic: W. Sikorskiego i J. Tuwima, w granicach obszaru usług komercyjnych;
- Utrzymanie i rozwój funkcji usługowo-handlowych z podnoszeniem standardów architektonicznych i technicznych, wskazane łączenie funkcji handlu z funkcją usług rekreacyjno-sportowych, kulturą, oświatą, gastronomią;
- Realizacja nowych obiektów o powierzchni powyżej 2000 m² wyłącznie w formie wielofunkcyjnych galerii handlowych o atrakcyjnym programie i wysokich standardach w zakresie architektury, wyposażenia technicznego, z wprowadzeniem zieleni urządzonej na teren obiektów handlowo-usługowych i wykorzystaniem walorów krajobrazowych lokalizacji;
- Zakaz lokalizacji terenochłonnych jednokondygnacyjnych obiektów handlowych w tym hiper- i super- marketów z parkingami wyłącznie w poziomie terenu na obszarze całej Strefy M8,
- Skoordynowanie realizacji i rozwoju wielkopowierzchniowych obiektów handlowo-usługowych z rozwojem systemu komunikacji drogowej;
- Dopuszczenie przebudowy i rozbudowy istniejących zespołów handlowych, w tym WOH, wyłącznie w ramach zintegrowanych działań z jednoczesnym podniesieniem standardów architektonicznych,
- Dopuszczenie przekształcenia usług komercyjnych w kierunku usług ogólnomiejskich lub mieszkalnictwa wielorodzinnego z usługami – o wysokiej intensywności;
- Powiązanie funkcjonalne z obszarami przestrzeni publicznych: ciągami pieszymi, rowerowymi, placami;
- Wymagane zapewnienie miejsc postojowych w granicach własnej działki i na terenach komunikacyjnych;
- Oddzielenie zespołów zabudowy usługowej od zabudowy mieszkaniowej zielenią urządzonej o charakterze izolacyjnym;
- Obszary usług ogólnomiejskich i mieszkalnictwa wielorodzinnego z usługami – o wysokiej intensywności oraz obszary usług ogólnomiejskich – średniej i niskiej intensywności:
- Tereny osiedlowych centrów usługowo-handlowych, jednostkowe obiekty handlowo-usługowe o funkcji ponadpodstawowej, zabudowa usługowo-handlowa wzdłuż głównych ulic, tereny oświaty, kultu religijnego
 - Utrzymanie istniejących funkcji;
 - Projektowanie zespołów zabudowy usługowej z uwzględnieniem zieleni urządzonej o charakterze rekreacyjnym i izolacyjnym;
 - Powiązanie funkcjonalne z obszarami przestrzeni publicznych: ciągami pieszymi, rowerowymi, placami;
 - Projektowanie obiektów o wysokich walorach architektonicznych przez stosowanie dobrej jakości materiałów wykończeniowych, nowoczesnych rozwiązań technicznych, indywidualnych form architektonicznych, jednocześnie zharmonizowanych z krajobrazem.
 - Stosowanie wysokich standardów technicznych eliminujących szkodliwe oddziaływanie na otoczenie;
 - Wymagane zapewnienie miejsc postojowych przeznaczonych dla samochodów osobowych i dostawczych zgodnie z przyjętymi wskaźnikami;
- Obszary zieleni urządzonej, nieurządzonej – krajobrazowej, parkowej, izolacyjnej, tereny usług turystyki, sportu i rekreacji, tereny wód powierzchniowych:
 - Utrzymanie charakterystycznych cech układu przestrzennego strefy M8, sposobu zagospodarowania podporządkowanemu naturalnemu ukształtowaniu terenu z zachowaniem istniejącej zieleni i wód powierzchniowych – sytuowanie

mieszkalnictwa i terenów inwestycyjnych pomiędzy dwiema naturalnie ukształtowanymi dolinami krajobrazowymi:

- doliną rzeki Łyny, będącą fragmentem większego korytarza ekologicznego, z obszarami zieleni nieurządzonej – krajobrazowej, zieleni urządzonej, parkowej z terenami rekreacyjno-sportowymi, stykającą się z przyległymi terenami zabudowy,
 - doliną przebiegającą pomiędzy terenami zabudowy w Pozortach, Brzezinach i w rejonie ulicy Bartąskiej a terenami inwestycyjnymi położonymi przy ulicy W. Sikorskiego (istniejącej i projektowanej), stanowiącą teren zieleni nieurządzonej - krajobrazowej oraz teren zieleni parkowej;
- Wykorzystanie ciągłości systemu zieleni urządzonej, połączenie komunikacyjne terenów zieleni z obszarami mieszkalnictwa i usług przez urządzenie ciągów pieszych, rowerowych z towarzyszącymi obiektami małej architektury o funkcjach rekreacyjnych oraz niezbędnymi urządzeniami infrastruktury;
 - Dopuszczenie realizacji obiektów kubaturowych o funkcji sportowo – rekreacyjnej z wykorzystaniem naturalnych walorów lokalizacji.
 - W strefie rzeki Łyny:
 - dopuszczenie lokalizacji przystani, pomostów, budowy mostów lub kładek o charakterze rekreacyjnym,
 - wykorzystanie rzeki Łyny jako drogi wodnej dla potrzeb rekreacji,
 - utrzymanie i przywrócenie dostępności prawego brzegu rzeki Łyny przez urządzenie ciągów pieszych, rowerowych i ograniczenie zagospodarowania na cele ogrodów przydomowych przyległej zabudowy mieszkaniowej osiedla Brzeziny;
 - Utrzymanie założenia dworsko - parkowego Pozorty;
 - Utrzymanie pomników przyrody w rejonie dawnego folwarku Pozorty,
 - Utworzenie i utrzymanie terenów zieleni urządzonej, parkowej, terenów rekreacji i sportu na terenach osiedli mieszkaniowych oraz przy obiektach o funkcji oświatowej;
 - Dopuszczenie realizacji zbiorników wodnych (stawów, rozlewisk) z przystosowaniem do funkcji rekreacyjnej;
 - Utrzymanie i rekultywacja systemu wód powierzchniowych w tym cieków, rowów melioracyjnych w obszarze zieleni urządzonej i nieurządzonej – krajobrazowej;
- Tereny ogrodów działkowych:
- Teren przy ulicy J. Tuwima, wzdłuż rzeki Łyny i w bezpośrednim sąsiedztwie zabytkowego parku w Pozortach,
 - Funkcjonowanie istniejących rodzinnych ogrodów działkowych wg obowiązujących przepisów prawa;
 - Wzmożenie działań nadzoru budowlanego w zakresie przestrzegania prawa dotyczącego funkcjonowania rodzinnych ogrodów działkowych;
 - Podjęcie działań w kierunku przekształcenia całości ogrodów działkowych w ogólnodostępny teren zieleni urządzonej, parkowej połączony w funkcjonalną całość z terenem zabytkowego parku przy dawnym folwarku w Pozortach,
- Tereny technicznej obsługi miasta:
- Utrzymanie urządzeń do podczyszczania wód opadowych w systemie kanalizacji deszczowej odprowadzającej wody opadowe do rzeki Łyny.
- Analizowany projekt planu miejscowego jest zgodny z założeniami Studium, ponieważ uwzględnia następujące ustalenia:
- Wydzielenie terenów elementarnych zgodnie z wytycznymi Studium.
 - Określenie zasad obsługi w zakresie infrastruktury technicznej zgodnie z założeniami studium.
 - Określenie wskaźników dotyczących zagospodarowania i użytkowania terenów.

Przy sporządzaniu niniejszego opracowania uwzględniono przepisy odrębne dotyczące ochrony środowiska, ochrony przyrody, planowania i zagospodarowania przestrzennego, ochrony dóbr kultury, budownictwa itp. Wśród obowiązujących aktów prawnych, które mają szczególne znaczenie w prognozie i projekcie planu uwzględniono m.in.:

- 1) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. *Prawo ochrony środowiska* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 519).
- 2) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 2134 ze zm.).
- 3) Ustawa z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405).
- 4) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073).
- 5) Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1987 ze zm).
- 6) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. *Prawo wodne* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1121).
- 7) Ustawa z dnia 07 lipca 1994 r. *Prawo budowlane* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1332).
- 8) Ustawa z dnia 13 września 1996 r. *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1289).
- 9) Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. *w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych* (Dz. U. z 2012 r. poz. 463).
- 10) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. *w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt* (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183).
- 11) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. *w sprawie ochrony gatunkowej roślin* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409).
- 12) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. *w sprawie ochrony gatunkowej grzybów* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408).
- 13) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 71).
- 14) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014r. *w sprawie warunków jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska* (Dz. U. 2014 poz. 1800).
- 15) Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów* (Dz. U. 2003 nr 192, poz. 1883).

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania:

- badania terenowe,
- analizy dostępnych materiałów kartograficznych,
- analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych,
- analizy dokumentacji fotograficznych.

Inwentaryzację przyrodniczą występujących gatunków flory, fauny i grzybów oparto na badaniach terenowych.

Z uwagi, że teren położony jest w granicach administracyjnych miasta, pomiędzy terenami zabudowanymi i zainwestowanymi, a w części wschodniej jest zabudowany, badania terenowe fauny ograniczały się do obserwacji występujących gatunków ptaków, (w czasie wizji terenowych nie zaobserwowano innych gatunków zwierząt).

Identyfikacji gatunków flory dokonano in situ, na podstawie cech morfologicznych. Pisownię polską i łacińską nazw gatunkowych roślin naczyniowych podano według *Flowering plants and pteridophytes of Poland a checklist* Z. Mirka i in.

Określając wpływ ustaleń realizacji projektu planu na stan środowiska i zdrowie ludzi posłużono się metodą macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,

- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz szczegółowo wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Należy podkreślić, iż niezależnie od ustalonych funkcji obszaru i projektowanej zabudowy nie mogą one spowodować istotnego pogorszenia stanu środowiska (w stopniu naruszającym obowiązujące standardy).

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wpływu ustaleń projektu tej zmiany planu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian proponuje się prowadzić monitoring w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane powinny być w Raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji, a źródłami danych w tym zakresie mogą być: Wojewódzka Baza Danych, źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego.

Metodą analizy i oceny skutków realizacji postanowień projektu planu jest m.in. ocena aktualności studiów i planów, sporządzana przez prezydenta miasta wynikająca z zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ocenę aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady, a co za tym idzie z tą samą częstotliwością konieczne jest przeprowadzenie analizy i oceny wpływów realizacji na środowisko przyrodnicze, kulturowe i ludzi. W trakcie wykonywania takiej analizy szczególną uwagę należy zwrócić na stopień realizacji zapisów planu z zakresu infrastruktury, w tym głównie sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, której budowa lub rozbudowa przyczynia się do polepszania stanu środowiska wodno-gruntowego.

Nie wydaje się konieczne tworzenie nowych, czy rozbudowywanie istniejących systemów informacji w zakresie analizy skutków realizacji postanowień projektu planu. W przypadku zadań szczególnie znaczących dla środowiska wystarczające będzie nałożenie obowiązku przeprowadzenia analizy porealizacyjnej.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Z uwagi na skalę opracowania oraz położenie w odległości ok. 77 km na południe od północnej granicy kraju, w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

Obszar objęty projektem planu położony jest w południowej części miasta Olsztyna i obejmuje powierzchnię około 2,2144 ha.

Północno-wschodnia granica terenu objętego opracowaniem przebiega wzdłuż ulicy Bkp Tadeusza Płoskiego, północno-zachodnia i wschodnia wzdłuż ulicy Stanisława Dorantta; południowa granica przebiega wzdłuż terenów niezabudowanych. Ulica Stanisława Dorantta okalająca teren od strony wschodniej stanowi administracyjną granicę gminy miejskiej Olsztyn.

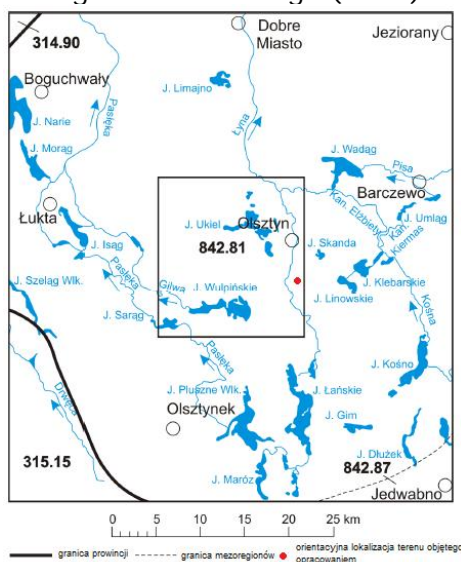
W sąsiedztwie omawianego terenu zlokalizowane są zabudowania mieszkaniowe wielorodzinne oraz zabudowania usługowe i handlowe.

Teren objęty projektem planu jest w przewadze niezabudowany; jedynie w części wschodniej terenu zlokalizowany jest budynek mieszkaniowy jednorodzinny oraz budynek usługowy.

Obszar objęty opracowaniem zgodnie z przyjętym przez J. KONDRACKIEGO [2011] systemem rejonizacji fizycznogeograficznej, znajduje się w granicach następujących jednostek:

- Mezuregion Pojezierze Olsztyńskie,
- Makroregion Pojezierze Mazurskie,
- Podprowincja Pojezierza Wschodniobałtyckie,
- Prowincja Niż Wschodniobałtycko-Białoruski,
- Megaregion Niż Wschodnioeuropejski.

Ilustracja. Położenie omawianego obszaru na tle jednostek fizycznogeograficznych wg. J. Kondrackiego (2001)

Źródło: *Objaśnienia do Mapy Geośrodowiskowej Polski 1:50000, PIB*

Legenda:
Prowincja: 31 – Niż Środkowoeuropejski
Podprowincja: 314-316 – Pojezierza Południowobałtyckie
Mezuregion Pojezierza Iławskiego: 314.90 – Pojezierze Iławskie
Mezuregion Pojezierza Chełmińsko-Dobrzyńskiego: 315.15 – Garb Lubawski

Prowincja: 84 – Niż Wschodniobałtycko-Białoruski
Podprowincja: 842- Pojezierza Wschodniobałtyckie
Mezuregion Pojezierza Mazurskiego: 824.81 – Pojezierze Olsztyńskie, 842.87 – Równina Mazurska

Miasto Olsztyn położone jest w obrębie syneklizy perybałtyckiej na granicy z wyniesieniem mazursko-suwańskim. Na podstawie wierceń studziennych wgłębną budowę geologiczną miasta rozpoznano do głębokości 333 m. Najstarszą rozpoznaną w Olsztynie formacją geologiczną są utwory kredy górnej. W przeważającej mierze są to osady piaszczyste z niewielkim udziałem utworów marglistych (piaski i słabo związane piaskowce). Miejscami osady te przechodzą w szarzielone mułki i ropy (zaliczane często do paleocenu). W spągu serii piaszczystej występują mułowce i gezy.

Bezpośrednio na kredzie zalega trzeciorzęd, którego utwory na tym terenie są silnie zaburzone glaciektonicznie. Rozpoczyna je nieciągła seria osadów piaszczystych zaliczana do paleocenu. Wyżej przechodzą one w morskie osady oligoceńskie wykształcone przeważnie w postaci drobnoziarnistych zielonych piasków glaukonitowych i glaukonitowo-kwarcowych z przewarstwieniami spiaszczonych mułków.

Trzeciorzęd przykryty jest osadami czwartorzędowymi o zróżnicowanej miąższości; największe miąższości stwierdzono w kopalnej dolinie w rejonie Olsztyna i Gąglawek, gdzie przekraczają 250 m. Najwyższy poziom utworów plejstoceńskich tworzy glina morenowa, często silnie spiaszczona i miejscami przykryta płatami piasków glacialnych. W wielu miejscach glina została erozyjnie zniszczona przez wody roztopowe topniejącego lądolodu lub przez rzeki w czasie rozwoju dolin rzecznych. Fragmentami na powierzchni, w obrębie wysoczyzny, jeziora Ukiel, osiąga miąższość powyżej 300 m.

Zgodnie ze Szkicem Geomorfologicznym w skali 1:100000 obszar objęty opracowaniem znajduje się w zasięgu moren czołowych. Powołując się na Szczegółową Mapę Geologiczną Polski w skali 1:50000 na terenie opracowania występują gliny zwałowe oraz piaski i żwiry lodowcowe.

Teren objęty opracowaniem w wyniku prac niwelacyjnych został wyrównany i jest niemalże płaski.

W ekosystemach lądowych, zarówno naturalnych, jak i ukształtowanych przez człowieka, gleba jest ogniwem łączącym podłoże geologiczne i ożywioną część ekosystemu. Wiele podstawowych właściwości gleba dziedziczy od skały macierzystej, z której się wytworzyła, ale tempo i kierunek procesów glebotwórczych, a także ekologiczna i użytkowa wartość gleby zależą od wielu innych, równocześnie działających czynników środowiskowych: klimatu, stosunków wodnych, ukształtowania terenu, pokrywającej roślinności oraz działalności człowieka.

Czynnikiem glebotwórczym, który w skali regionu najsilniej wpływa na zróżnicowanie pokrywy glebowej, jest budowa geologiczna powierzchniowej warstwy litosfery. W rejonie Olsztyna dominują gleby wytworzone z piasków i żwirów wodnolodowcowych.

Obok rodzaju skały macierzystej, również ukształtowanie terenu wraz z warunkami wilgotnościowymi, decydują o morfologii i właściwościach gleb. Na przykład od nachylenia stoku zależy intensywność przenikania wody w głąb gleby lub spływu po jej powierzchni. Gleby położone na stokach gór i wzniesień stale są narażone na erozję, niszczącą warstwy próchniczne gleb wyżej położonych, ale nadbudowującą gleby położone u podnóża stoków i w zagłębieniach. W warunkach mniejszego nachylenia woda intensywniej przemieszcza się w profilu glebowym, wypłukując niektóre składniki: węglany, próchnicę, związki żelaza i glinu oraz ropy koloidalny, co prowadzi do zubożenia warstw powierzchniowych, typowego dla gleb bielcowych i płowych. Z kolei woda długotrwale stagnująca w glebach położonych w obniżeniach terenu oraz w glebach o dwuczłonowym uziarnieniu (na przykład z piasku na glinie), powoduje deficyt tlenu, zabójczy dla mikroorganizmów i korzeni wielu roślin.

Z uwagi, że teren objęty opracowaniem został zniwelowany, a w północno-wschodniej części zabudowany, naturalna pokrywa glebowa została przekształcona i uległa nieodwracalnemu przekształceniu. W wyniku działań związanych z realizacją zabudowy i modyfikacją roślinności wykształciły się gleby antropogeniczne. W profilach glebowych doszło do mechanicznych przekształceń wynikających z przemieszczania poziomów i warstw glebowych w układzie pionowym i poziomym; domieszania do materiału glebowego materiałów obcych, głównie o charakterze odpadów; skrócenia profilu glebowego, przeważnie przez usunięcie poziomu próchnicznego; ubicie warstw glebowych przez ciężki sprzęt budowlany. Zazwyczaj ww. zmianom towarzyszy szereg przekształceń chemicznych i fizyczno-chemicznych, które można scharakteryzować jako

wyrażające się w zmianach: zasolenia gleb, wzajemnego stosunku do siebie jonów, odczynu gleby, zawartości próchnicy glebowej, zawartości pierwiastków śladowych, zawartości niektórych substancji organicznych, np. pochodnych ropy naftowej, zawartości produktów rozkładu materii i mikrobiologicznej przemiany materii (intoksykacja metaboliczna).

Zgodnie z mapą ewidencyjną w granicach obszaru opracowania występują grunty oznaczone jako B (tereny mieszkaniowe), Bp (zurbanizowane tereny niezabudowane lub w trakcie zabudowy) oraz grunty rolne RIVb i RV.

W granicach terenu objętego opracowaniem nie występują wody powierzchniowe, w tym zewidencjonowane urządzenia melioracyjne.

Najbliżej położonym zbiornikiem wodnym jest położone w odległości około 750 m na południowy-zachód od terenu objętego niniejszym opracowaniem, w granicach administracyjnych gminy Stawiguda, jezioro Bartąg o powierzchni 72,3 ha. Długość linii brzegowej jeziora wynosi 4400 m; głębokość maksymalna 15,2 m; głębokość średnia 6,4 m. Jezioro w zasadzie jest hydrologicznie zamknięte – dopływy stanowią drobne ciekі śródpolne, a mały, zarośnięty i zamykany zastawką (częściowo prowadzony drenami) odpływ u południowych brzegów wsi Bartążek łączy Bartąg z Jeziorem Kielarskim.

Teren objęty opracowaniem znajduje się w obszarze działu wodnego dopływ z jeziora Bartąg (VI rzędu). Hydronima zlewni omawianego obszaru przedstawia się następująco.:

584392	Dopływ do jez. Bartąg
58439	Łyna od Kortówki do Wadąga
5843	Łyna od jez. Kiernoz Wielki i Marózki do Wadąga
584	Łyna (dopływ Pregoty)
58	Pregota
5	Zalew Wiślany

Teren objęty niniejszą prognozą położony jest w Obszarze Dorzecza Pregoty; w regionie wodnym Łyny i Węgarapy. Obszar leży w zasięgu rzecznej jednolitej części wód powierzchniowych PLRW700020584511 *Łyna od dopływu z jeziora Jełguń (Jełguńskiego) do Kanału Dywity*. Przedmiotowa JCWP ma status naturalnej i jest monitorowana. Aktualny stan JCPW określany jest jako dobry (w tym dobry stan ekologiczny i chemiczny), a ocena nieosiągnięcia celów środowiskowych jako niezagrażona.

Wśród działań zalecanych do wdrożenia na obszarze JCWP *Łyna od dopływu z jeziora Jełguń (Jełguńskiego) do Kanału Dywity* wymienione są: działania wynikające z konieczności porządkowania systemu gospodarki ściekowej oraz realizacja KPOŚK. Natomiast wśród działań uzupełniających dla JCWP wskazano opracowanie warunków korzystania z wód zlewni oraz zapewnienie ciągłości rzek i potoków poprzez udrożnienie obiektów stanowiących przeszkodę dla migracji ryb.

Według podziału hydrogeologicznego Polski miasto Olsztyn leży w rejonie mazurskim, makroregionie wschodniego Niżu Polskiego. Warunki hydrograficzne na terenie miasta są skomplikowane, co jest konsekwencją złożonej budowy geologicznej.

Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty opracowaniem znajduje się w granicach udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych tj.: Zbiornik międzymorenowy Olsztyn nr 213.

Warunki naturalne zaopatrzenia w wodę określane są jako korzystne. Zasadniczym wodonoścem są dwa międzymorenowe czwartorzędowe poziomy wodonośne. Poziomy te charakteryzują się współwystępowaniem, bezpośrednim związkiem hydraulicznym oraz są jednocześnie ujmowane w ujęciach Olsztyna. Największe ujęcia, stanowiące podstawę zaopatrzenia miasta w wodę pitną, to ujęcie Wadąg (Karolin), ujęcie Zachód i ujęcie Kortowo. Przyjęta przez Ministra Środowiska w 2008 roku „*Dokumentacja określająca warunki hydrogeologiczne dla ustanowienia obszaru ochronnego zbiornika wód podziemnych Olsztyn (GZWP nr 213)*” określiła przestrzenne obszary ochronne zbiornika, wydzielając wśród nich obszary ochronne o zastrzonych rygorach – w obrębie których szacowany czas dopływu wód opadowych do poziomu wodonośnego jest krótszy niż 25 lat. Miasto Olsztyn w całości położone jest w obszarze ochronnym; wyspowo zalegają nieduże tereny określane jako praktycznie niezagrażone, gdzie czas dopływu szacuje się na ponad 100 lat.

Stężenia głównych składników wód podziemnych mieszczą się w granicach stężeń dla wód do picia. Jedynie związki żelaza i manganu, będące naturalnymi składnikami wód podziemnych, przekraczają dopuszczalne stężenia dla wód do picia.

Przedmiotowy teren położony jest w Obszarze Dorzecza Pregoty, w regionie wodnym Łyny i Węgorapy, w zasięgu jednolitej części wód podziemnych PLGW700020 o całkowitej powierzchni 6089,3 km²; ocena stanu ilościowego i chemicznego określana jest jako dobra; celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry chemiczny i ilościowy; celem dodatkowym nie pogorszenie jakości wody do spożycia; ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych określana jest jako niezagrażona.

Olszyn należy do mazurskiej dzielnicy klimatycznej która jest najchłodniejsza w nizinnej części Polski, co związane jest z chłodnymi zimami i wiosnami. Warunki te kształtują bardzo krótki okres wegetacyjny, który dla rejonu Olsztyna wynosi tylko około 200 dni. Średnia roczna temperatura w rejonie Olsztyna wynosi około 7°C. Najniższe temperatury z wielolecia notowane są w styczniu i lutym (około 3,9°C – 4,2°C), a najwyższe – w czerwcu, lipcu i sierpniu (około 16,1°C - 16,9°C). Średnia liczba dni gorących (powyżej 25°C) wynosi 26. Średnia liczba dni mroźnych (poniżej 0°C) wynosi około 50. Roczne sumy opadów wynoszą średnio około 600 mm. Największe są latem (w lipcu około 90 mm), a najmniejsze zimą i wczesną wiosną (styczeń – kwiecień; około 26 – 32 mm). Dni z opadem jest około 160 w roku. Pokrywa śnieżna utrzymuje się średnio około 106 dni w roku. Najwięcej dni pochmurnych występuje późną jesienią (w grudniu), a najmniej późnym latem (we wrześniu). Zachmurzenie generalnie jest większe w okresie późnej jesieni i zimą, mniejsze w pozostałych porach roku. Przeważają zdecydowanie wiatry z kierunku południowo – zachodniego (ok. 18%). Także dość znaczny udział mają wiatry z kierunku zachodniego (ok. 13%). Częstość wiania wiatrów z pozostałych kierunków wynosi średnio około 7-10%. Przeważają wiatry słabe i o średniej prędkości. Na mikroklimat w rejonie objętym opracowaniem ma wpływ sposób zagospodarowania terenów sąsiednich.

W granicach terenu opracowania nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu ustawy *prawo geologiczne i górnicze*. Zgodnie z informacjami umieszczonymi w Centralnej Bazie Danych Geologicznych Państwowego Instytutu Geologicznego najbliższe udokumentowane złożo znajduje się w odległości około 3,5 km na południowo-zachód – Złoże Ruś.

Według regionalizacji geobotanicznej J. MATUSZKIEWICZA [1993] miasto Olsztyn położone jest w obrębie działu Północno Mazursko-Białoruskiego, w krainie Mazurskiej, w Podkrajnie Zachodniomazurskiej, w okręgu Olsztyńsko-Szczytnowskim, w podokręgu Olsztyńskim.

Według regionalizacji potencjalnej roślinności naturalnej Polski J. MATUSZKIEWICZA [2008] miasto Olsztyn położone jest w obrębie grupy zbiorowisk eutroficzne lasy liściaste, grąd subkontynentalny odmiana subborealna; w zasięgu typu zbiorowiska potencjalnego zespół *Tillo Carpinetum*.

Z uwagi na położenie terenu pomiędzy terenami zainwestowanymi i zabudowanymi oraz przeprowadzone prace niwelacyjne występujące gatunki roślin są typowymi dla terenów zurbanizowanych. W granicach obszaru znajdują się jedynie zbiorowiska niskiej roślinności antropogenicznej i ruderalnej o niskich walorach przyrodniczych.

W czasie wizji stwierdzono występowania następujących roślin.: babka lancetowata *Plantago lanceolata*, babka zwyczajna *Plantago major*, bylica pospolita *Artemisia vulgaris*, cykoria podróżnik *Cichorium intybus*, farbownik lekarski *Anchusa officinalis*, nawłóć pospolita *Solidago virgaurea*, fiołek polny *Viola arvensis* Murray, gwiazdnica trawiasta *Stellaria graminea*, komonica zwyczajna *Lotus corniculatus*, kostrzewa łąkowa *Festuca pratensis* Huds., koniczyna łąkowa *Trifolium pratense*, pięciornik gęsi *Potentilla anserina*, przetacznik polny *Veronica arvensis*. W czasie wizji nie stwierdzono występowania roślin objętych ochroną gatunkową.

W granicach obszaru objętego opracowaniem nie stwierdzono występowania siedlisk przyrodniczych zwierząt. Obserwowano jedynie zalatujące na chwilę pojedyncze ptaki tj.: wróbel domowy *Passer domesticus*, bogatka *Parus major*, sroka zwyczajna *Pica pica*, wrona siwa *Corvus cornix*. W otoczeniu terenu występują natomiast siedliska zwierząt objętych ochroną gatunkową. Dominującymi gatunkami są ptaki związane

głównie z zabudową mieszkaniową wielorodzinną, a także z enklawami zadrzewień i zakrzewień. Wśród występujących gatunków wymienić można sierpówkę *Streptopelia decaocto*, wróbla *Passer domesticus*, jerzyka *Apus apus*, kawkę *Corvus monedula*, gołębia skalnego *Columba livia*, jaskółkę dymówkę *Hirundo rustica*, jaskółkę oknówkę *Delichon urbica*, bogatkę *Parus major*, szpaka *Sturnus vulgaris*, ziębę *Fringilla coelebs*, pliszkę siwą *Motacilla alba*, modraszka *Parus caeruleus*. W zabudowie blokowej wiele ptaków znajduje odpowiednie warunki do zakładania gniazd i chętnie korzysta z resztek pożywienia pozostawionych przez ludzi.

Teren objęty opracowaniem położony jest poza granicami obszarów objętych prawnymi formami ochrony przyrody na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Najbliższe obszary objęte ochroną prawną zlokalizowane są:

- W odległości około 2,1 km na południowy-zachód oraz około 2,3 km na południowy-wschód Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej.
- W odległości około 2 km na południe Obszar Specjalnej Ochrony Puszcza Napiwodzko-Ramucka PLB280007.
- W odległości około 3,7 km na południe Specjalny Obszar Ochrony Ostoja Napiwodzko-Ramucka PLH280052.

Zdjęcie. Teren objęty opracowaniem; w tle zabudowa mieszkaniowa wielorodzinną granicząca od strony wschodniej, zlokalizowana na terenie gminy Stawiguda.

Zdjęcie. Teren objęty opracowaniem; w tle zabudowa mieszkaniowa wielorodzinną i usługową granicząca od strony zachodniej, zlokalizowana na terenie miasta Olsztyna.

Zdjęcie. Teren objęty opracowaniem; w tle zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna i usługowa granicząca od strony zachodniej i północno-zachodniej, zlokalizowana na terenie miasta Olsztyna.

Zdjęcie. Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługowa zlokalizowane w części wschodniej terenu objętego opracowaniem; w tle zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna położona terenie gminy Stawiguda.

Zdjęcie. Zjazd z ulicy Bsp T. Płoskiego w ulicę Dorantta (zjazd od strony północno-zachodniej terenu); w tle zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna położona na terenie gminy Stawiguda.

Zdjęcie. Zjazd z ulicy Bsp T. Płoskiego w ulicę Dorantta (zjazd w części północno-wschodniej terenu) oraz budynek usługowy w części wschodniej terenu; w tle zabudowa mieszkaniowa wielorodzinną położoną na terenie gminy Stawiguda.

Zdjęcie. Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinną i usługowa zlokalizowane w sąsiedztwie terenu objętego opracowaniem (od strony zachodniej).

5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

Opracowanie planu zagospodarowania przestrzennego przeprowadza się głównie w celu ustanowienia prawa lokalnego dającego podstawy do rozwoju i uporządkowania działalności inwestycyjnej na terenie gminy. Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* uchwalenie planu miejscowego ma na celu wprowadzenie ładu przestrzennego zdefiniowanego jako „takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne”. Z uwagi na potrzeby wynikające z nowych planów inwestycyjnych celowym i zasadnym jest opracowanie planu miejscowego.

Teren objęty projektem planu objęty jest obowiązującym planem miejscowym pn.: *Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Olsztyna dla terenu położonego w południowej części miasta, w rejonie ul. Bartąskiej– KORTOWO-SADY*, dlatego też w przypadku braku realizacji analizowanego projektu planu, obszar zostanie

zabudowany i zagospodarowany zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa miejscowego.

Różnice pomiędzy sposobem zagospodarowania terenu wynikającym z porównania ustaleń projektowanego planu a obowiązującym planem zostały przedstawione w punkcie 1.4 niniejszej prognozy.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWI DYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Projekt planu przewiduje wprowadzenie zagospodarowania terenu, które stanowi kontynuację zagospodarowania terenów w sąsiedztwie. Gabaryty nowo wprowadzanej zabudowy nie odbiegają parametrami od istniejącej w bezpośrednim i bliskim sąsiedztwie, dlatego też projektowana zabudowa nie będzie znacząco oddziaływała na środowisko przyrodnicze w obszarze planu i na obszarach sąsiednich.

W wyniku prognozowanego braku znaczącego oddziaływania na środowisko nie opisuje się stanu środowiska na terenach bliższego i dalszego sąsiedztwa.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŹNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY

W nawiązaniu do art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody teren objęty opracowaniem położony jest poza granicami obszarów objętych prawnymi formami ochrony przyrody. Najbliższe obszary objęte ochroną prawną zlokalizowane są:

- W odległości około 2,1 km na południowy-zachód oraz około 2,3 km na południowy-wschód Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej.
- W odległości około 2 km na południe Obszar Specjalnej Ochrony Puszcza Napiwodzko-Ramucka PLB280007.
- W odległości około 3,7 km na południe Specjalny Obszar Ochrony Ostoja Napiwodzko-Ramucka PLH280052.

Z uwagi, że teren objęty projektem planu położony jest w granicach zwartej zabudowy miasta, w sąsiedztwie terenów zabudowanych i zagospodarowanych, realizacja projektu planu nie wpłynie w żaden sposób na obszary objęte prawnymi formami ochrony przyrody.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Ważnym dokumentem określającym perspektywę rozwoju i zagospodarowania terytorium Unii Europejskiej jest *Europejska Perspektywa Rozwoju Przestrzennego*. Dla równoważenia rozwoju przestrzennego przyjęto główne cele rozwoju, którymi są: rozwój policentrycznego i zrównoważonego systemu urbanizacji i wzmocnienie związków zachodzących pomiędzy terenami miejskimi i wiejskimi; promocja zintegrowanych koncepcji transportu i łączności, które umożliwiają policentryczny rozwój w obszarze UE i są ważnymi uwarunkowaniami procesu integracji europejskiej miast i regionów; kształtowanie i ochrona środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego poprzez właściwe zarządzanie – przyczynia się to zarówno do zachowania jak i wzmocnienia tożsamości regionów oraz utrzymania przyrodniczego i kulturowego zróżnicowania regionów i miast w obszarze UE w okresie globalizacji. Należy pamiętać, że wszystkie kraje Unii Europejskiej muszą wpisać własne priorytety rozwoju przestrzennego w kreowaniu wspólnej, europejskiej koncepcji zagospodarowania przestrzennego.

Europa 2020 to strategia wzrostu społeczno-gospodarczego Unii Europejskiej (UE) do roku 2020. Strategia podkreśla potrzebę wspólnego działania państw UE na rzecz

wychodzenia z kryzysu, wprowadzania reform związanych z globalizacją, starzeniem się społeczeństw i rosnącą potrzebą racjonalnego wykorzystania zasobów. W celu realizacji tych założeń zaproponowano następujące priorytety:

- wzrost inteligentny, czyli rozwój oparty na wiedzy i innowacjach,
- wzrost zrównoważony, czyli transformacja w kierunku gospodarki konkurencyjnej, niskoemisyjnej i efektywnie korzystającej z zasobów,
- wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu, czyli wspieranie gospodarki z wysokim poziomem zatrudnienia i zapewniającej spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną.

Opracowanie projektu planu wpisuje się w priorytet Zrównoważony rozwój – wspieranie gospodarki efektywnej korzystającej z zasobów, bardziej przyjaznej środowisku i bardziej konkurencyjnej.

Polityka ekologiczna państwa, a więc i polityka lokalna, oparte są na konstytucyjnej zasadzie zrównoważonego rozwoju. Oznacza to konieczność uwzględniania tej zasady we wszystkich dokumentach strategicznych oraz programach, przygotowywanych na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym. W praktyce zasada zrównoważonego rozwoju powinna być stosowana wraz z wieloma zasadami pomocniczymi i konkretyzującymi, wśród których należy wymienić:

- Zasadę prewencji – stanowiącą, że przeciwdziałanie negatywnym skutkom dla środowiska powinno być podejmowane już na etapie planowania i realizacji przedsięwzięć.
- Zasadę integracji polityki ekologicznej z politykami sektorowymi, oznaczającą uwzględnienie w politykach sektorowych celów ekologicznych na równi z celami gospodarczymi i społecznymi.
- Zasadę skuteczności ekologicznej i efektywności ekonomicznej odnoszącą się do wyboru planowanych przedsięwzięć inwestycyjnych ochrony środowiska a następnie do oceny osiągniętych wyników a oznaczającą potrzebę minimalizacji nakładów na jednostkę uzyskanego efektu.
- Zasadę uspołecznienia realizowaną poprzez stworzenie instytucjonalnych, prawnych i materialnych warunków do udziału obywateli, grup społecznych i organizacji pozarządowych w procesie kształtowania modelu zrównoważonego rozwoju przy jednoczesnym rozwoju edukacji ekologicznej, rozbudzaniu świadomości i wrażliwości ekologicznej oraz kształtowaniu nowej etyki zachowań wobec środowiska.

Podstawową zasadą realizacji polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju zakładająca jakość życia na poziomie, na jaki pozwala obecny rozwój cywilizacyjny, bez umniejszania szans przyszłych pokoleń na ich zaspokojenie. Realizacja zasady zrównoważonego rozwoju następować powinna przy jednoczesnym dążeniu do osiągnięcia ładu przestrzennego rozumianego jako takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Planowane działania w obszarze ochrony środowiska w Polsce wpisują się w priorytety w skali Unii Europejskiej i cele 6. Wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego. Zgodnie z ostatnim przeglądem wspólnotowej polityki ochrony środowiska do najważniejszych wyzwań należy zaliczyć działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, przystosowanie do zmian klimatu i ochrona bioróżnorodności biologicznej.

Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym jest ukierunkowany na przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinno być podstawą lokalizacji nowych inwestycji.

Podstawowym celem określonym w *II Polityce Ekologicznej Państwa* przyjętej przez Radę Ministrów w czerwcu 2000 r. i Sejm RP w sierpniu 2001 r., jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju (mieszkańców, infrastruktury społecznej i zasobów przyrodniczych), przy założeniu, że strategia zrównoważonego rozwoju Polski pozwoli na wdrażanie takiego modelu tego rozwoju, który zapewni na tyle skuteczną regulację i reglamentację korzystania ze środowiska, aby rodzaj i skala tego korzystania realizowane przez wszystkich użytkowników nie stwarzały zagrożenia dla jakości i trwałości

przyrodniczych zasobów. Wśród metod realizacji polityki ekologicznej państwa priorytetem będzie miało stosowanie tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego, które pozwalają kojarzyć efekty gospodarcze z efektami ekologicznymi, a w szczególności m.in.:

- w budownictwie i gospodarce komunalnej – unowocześnienie systemów grzewczych z wykorzystaniem lokalnych zasobów energii odnawialnej, termomodernizację zasobów budowlanych, modernizację sieci ciepłych i wodociągowych, racjonalizację zużycia wody, segregację śmieci i odzysk surowców, wykorzystanie ciepła odpadowego i stosowanie szeregu innych nowoczesnych rozwiązań w infrastrukturze technicznej miast i osiedli, które nie tylko zmniejszy presję tej infrastruktury na środowisko, ale także ograniczy koszty jej eksploatacji; ochrona krajobrazu przy planowaniu osiedli miejskich, podmiejskich i wiejskich oraz rozmieszczaniu obiektów produkcyjnych w strefach urbanizujących się;
- w zagospodarowaniu przestrzennym – korzystne dla środowiska przyrodniczego kształtowanie przestrzenne w osadnictwie i poszczególnych dziedzinach działalności, a także zabezpieczenie ochrony wartości przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych oraz funkcji ekologicznych poszczególnych obszarów poprzez uwzględnianie warunków ich zachowania w planach zagospodarowania przestrzennego oraz w związanych z tymi planami decyzjach, programach, ocenach, studiach i ekspertyzach;

Uchwalenie projektu planu miejscowego wpisuje się w realizację w/w efektów gospodarczych i ekologicznych.

W zakresie gospodarki przestrzennej najważniejszym dokumentem na szczeblu krajowym jest *Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (KPZK 2030)*, w której przedstawiono wizję zagospodarowania przestrzennego kraju w perspektywie najbliższych dwudziestu lat, określono cele i kierunki polityki zagospodarowania kraju służące jej urzeczywistnieniu oraz wskazano zasady oraz mechanizmy koordynacji i wdrażania publicznych polityk rozwojowych mających istotny wpływ terytorialny.

W ramach KPZK 2030 zagospodarowanie przestrzenne kraju należy rozumieć jako sposób rozmieszczenia w przestrzeni Polski podstawowych elementów struktury przestrzennej oraz zachodzące pomiędzy nimi relacje. Do podstawowych elementów struktury przestrzennej kraju, będących przedmiotem analiz i oddziaływania polityki publicznej, zalicza się elementy systemu gospodarczego i społecznego, infrastrukturę techniczną, sieć osadniczą, krajobraz (przyrodniczy i kulturowy) oraz powiązania funkcjonalne. Polityka przestrzennego zagospodarowania, dążąc do umożliwienia rozwoju kraju w drodze najmniejszych konfliktów ekologicznych, musi uwzględniać odporność przyrody związaną z różnymi funkcjami pełnionymi przez ekosystemy obszarów poddanych procesowi planowania. Uwzględnia zatem potrzeby ochrony, rozpoznania i rozwoju istniejących zasobów naturalnych, w tym przyrodniczych i krajobrazowych oraz złóż kopalin, restytucję zasobów utraconych i uwarunkowania związane z dziedzictwem kulturowym jako zespół cech wpływających na obecną i przyszłą konkurencyjność regionów, zdolność do długotrwałego generowania miejsc pracy związanych z wysoką jakością środowiska przyrodniczego i jakością życia w przestrzeni zurbanizowanej. Dla rozwoju przestrzennego kraju podstawowe znaczenie mają zasoby wodne, różnorodność biologiczna i krajobrazowa, zasoby gleb, lokalizacja złóż kopalin, gleb oraz odnawialnych źródeł energii.

Celem strategicznym KPZK 2030 jest *Efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągnięcia ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie*. Uchwalenie analizowanego projektu planu pozwala na osiągnięcie tego celu, ponieważ odbywa się z zachowaniem spójności przyrodniczo-kulturowej służącej realizacji konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju.

Podstawowe kierunki i zasady działania umożliwiające realizację idei trwałego i zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu zasobami wodnymi w Polsce określa *Narodowa Strategia Gospodarki Wodnej*. Cel ten ma być osiągnięty przez zbudowanie sprawnie działającego systemu, który wykorzystując mechanizmy prawne oraz

instrumenty ekonomiczne, będzie zapewniał utrzymanie dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych, pozwalał na zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych, zwiększał bezpieczeństwo powodziowe kraju i chronił go przed skutkami suszy. Głównym celem aktualnie obowiązującej Strategii przyjętej przez Radę Ministrów jest określenie podstawowych kierunków rozwoju gospodarki wodnej do roku 2020 oraz sprecyzowanie działań umożliwiających realizację konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu wodami. W odniesieniu do celu głównego określono cele kierunkowe odnoszące się do obszarów działań zawartych w Strategii tj.: zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych ludności i gospodarki przy poszanowaniu zasad zrównoważonego użytkowania wód; osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód, w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych; podniesienie skuteczności ochrony przed powodzią i skutkami suszy. Zastosowanie zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarce wodnej oznacza dążenie do takiego zaspokojenia potrzeb związanych z wykorzystywaniem zasobów wodnych, aby nie uszczuplać dostępu przyszłym pokoleniom do tych zasobów, a jednocześnie chronić ekosystemy wodne i od wody zależne w celu zachowania trwałości naturalnych procesów przyrodniczych.

Określone w analizowanym projekcie planu zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego oraz zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej i komunikacji wpisują się w założenia Strategii.

Program Wodno – Środowiskowy Kraju (PWŚK) jako jeden z podstawowych dokumentów planistycznych stanowi realizację wymagań wskazanych w Dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej (RDW) w zakresie konieczności opracowania programów działań. PWŚK stanowi uporządkowany zbiór działań, których realizacja pozwoli na osiągnięcie przez wody celów środowiskowych. W myśl Ramowej Dyrektywy Wodnej sformułowano następujące cele:

- nie pogarszanie stanu części wód,
- osiągnięcie dobrego stanu wód: dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny i ilościowy dla wód podziemnych,
- spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych;
- zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji.

Celem *Programu Wodno – Środowiskowego Kraju* jest przedstawienie zestawień działań dla realizacji założeń celów środowiskowych, których wypełnienie w określonym czasie pozwoli uzyskać efekty w postaci lepszego stanu wód. Określone w analizowanym projekcie planu zasady odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych wpisują się w założenia ww. dokumentu.

Zgodnie z zapisami ustawy *prawo wodne, Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych* zawiera wykazy:

- aglomeracji, które powinny być wyposażone w określonych terminach w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków oraz wielkość ładunków zanieczyszczeń biodegradowalnych z tych aglomeracji koniecznych do usunięcia,
- przedsięwzięć w zakresie budowy i modernizacji zbiorczych sieci kanalizacyjnych oraz oczyszczalni ścieków komunalnych oraz terminy ich realizacji.

Zgodnie z ustaleniami analizowanego projektu planu miejscowego odprowadzenie ścieków sanitarnych będzie prowadzone poprzez sieć kanalizacji sanitarnej, co jest zgodne z założeniami *Krajowego programu (...)*. W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych projektu planu przewiduje ich odprowadzanie z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic i parkingów do sieci kanalizacji deszczowej, po podczyszczeniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych, z uwzględnieniem miejscowej retencji, natomiast z z pozostałych powierzchni szczelnych i utwardzonych (dachy, tarasy, ciągi piesze, itp) w granicach nieruchomości (należy dążyć do ograniczenia powierzchni szczelnych, poprzez stosowanie materiałów i technologii ograniczających odpływ wody deszczowej w celu zapobiegania zmniejszeniu naturalnej retencji w zlewni; w przypadku braku takiej możliwości – odprowadzić wody opadowe do sieci kanalizacji deszczowej z uwzględnieniem miejscowej retencji).

Strategia Rozwoju Kraju 2020 przyjęta przez Radę Ministrów we wrześniu 2012 r. to główna strategia rozwojowa w średnim horyzoncie czasowym, wskazująca strategiczne zadania państwa, których podjęcie w perspektywie najbliższych lat jest niezbędne, by wzmocnić procesy rozwojowe. Strategia wyznacza trzy obszary strategiczne – *Sprawne i efektywne państwo, Konkurencyjna gospodarka, Spójność społeczna i terytorialna*, w których koncentrować się będą główne działania oraz określa, jakie interwencje są niezbędne w perspektywie średniookresowej w celu przyspieszenia procesów rozwojowych. Strategia średniookresowa wskazuje działania polegające na usuwaniu barier rozwojowych, w tym słabości polskiej gospodarki ujawnionych przez kryzys gospodarczy, jednocześnie jednak koncentrując się na potencjałach społeczno-gospodarczych i przestrzennych, które odpowiednio wzmocnione i wykorzystane będą stymulowały rozwój. Celem głównym Strategii staje się więc *wzmocnienie i wykorzystanie gospodarczych, społecznych i instytucjonalnych potencjałów zapewniających szybszy i zrównoważony rozwój kraju oraz poprawę jakości życia ludności*.

Podstawowym warunkiem realizacji celów rozwojowych kraju jest przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego uwzględniającego potrzeby społeczne, gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Uporządkowana i zintegrowana przestrzeń ułatwia funkcjonowanie społeczeństwa i gospodarki przez tworzenie warunków dla sprawnego przebiegu procesów rozwojowych, a w efekcie – poprawy jakości życia. Brak uporządkowania kwestii terenów rozwojowych pociąga za sobą wzrost nakładów (prywatnych i publicznych) na ich utrzymanie oraz generuje wzrost kosztów inwestycji i prowadzenia działalności gospodarczej.

W obszarze *Poprawa stanu środowiska* (rozdział II.6.4.) strategia zauważa, że: czynnikami decydującymi o jakości środowiska są przede wszystkim: czystość powietrza, wód, gleb oraz właściwa gospodarka odpadami. W tych obszarach istnieją w dalszym ciągu kwestie wymagające regulacji i dostosowania do poziomu zgodnego ze strategicznymi kierunkami działań Unii Europejskiej. Istotne zatem będzie inwestowanie w ochronę wód i gospodarkę wodno-ściekową, gospodarkę odpadami czy ochronę powietrza, a także podejmowanie działań umożliwiających dostosowanie uczestników rynku do wyzwań zrównoważonego rozwoju.

Poprawie jakości powietrza służyć będą długoterminowe działania na rzecz ograniczenia emisji pyłów i innych zanieczyszczeń powietrza, zwłaszcza z sektorów najbardziej emisyjnych (energetyka, transport), ze źródeł emisji rozproszonych (nieduże zakłady przemysłowe, małe kotłownie) i ze źródeł indywidualnych w zabudowie mieszkaniowej (tzw. niska emisja).

Wzmocnione zostaną działania mające na celu ochronę wód podziemnych i powierzchniowych poprzez ograniczenie zanieczyszczenia ze źródeł punktowych i obszarowych. Poprawie jakości wód będą służyć działania związane z porządkowaniem systemu gospodarki ściekowej, w tym zwłaszcza dokończenie realizacji celów i zadań Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych (KPOŚK), który zakłada wyposażenie aglomeracji w oczyszczalnie ścieków komunalnych i systemy kanalizacji zbiorczej oraz realizację zadań równoległych na terenach nie objętych KPOŚK.

Konieczne będzie zakończenie budowy efektywnego systemu gospodarki odpadami, w tym zwłaszcza odpadami komunalnymi i niebezpiecznymi. Celem nadrzędnym polityki w zakresie gospodarowania odpadami powinno być zapobieganie powstawaniu odpadów "u źródła" oraz maksymalne możliwe odzyskiwanie zawartych w nich surowców i/lub energii. Działania obejmą wprowadzenie i realizację zasady „3U” (unikaj powstawania odpadów, użyj ponownie, utylizuj) oraz gospodarowania w obiegu.

W obszarze *Adaptacja do zmian klimatu* (rozdział II.6.5.) strategia zakłada opracowanie i efektywne wdrożenie systemowych rozwiązań dotyczących adaptacji do zmieniających się uwarunkowań klimatycznych i hydrologicznych, w tym minimalizację skutków klęsk żywiołowych i ekstremalnych zjawisk pogodowych. Adaptacja do zmian klimatycznych będzie obejmowała także dostosowanie zagrożonych sektorów i obszarów (rolnictwo i leśnictwo, zasoby wodne i gospodarka wodna, różnorodność biologiczna i ekosystemy i inne) do nowych warunków i zjawisk klimatycznych, w tym m.in. zapewnienie dostarczania energii i paliw, zapobieganie czasowym niedoborom wody oraz usprawnienie systemu zarządzania kryzysowego.

Ustalenia analizowanego projektu planu są zgodne z w/w kierunkami działań.

Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej prezentuje następujący zapis wizji Polski w perspektywie 2025 r., w odniesieniu do sfery przyrodniczej: „Cały obszar Polski, w tym polskie obszary morskie, cechować będzie się dobrym stanem środowiska przyrodniczego, umożliwiającym zachowanie pełnego bogactwa różnorodności biologicznej polskiej przyrody oraz trwałości i równowagi procesów przyrodniczych – tereny o najwyższych walorach przyrodniczych objęte będą skuteczną ochroną prawną i połączone systemem funkcjonujących korytarzy ekologicznych. Jednocześnie stworzone zostaną i funkcjonować będą mechanizmy prawne, organizacyjne i ekonomiczne zapewniające zachowanie różnorodności biologicznej i jej racjonalne użytkowanie.”

Całokształt działań podejmowanych we wszystkich sferach działalności człowieka (ekonomicznej, naukowo-badawczej, prawnej i edukacyjnej) powinien służyć osiągnięciu celu nadrzędnego, jakim jest: „Zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej w skali lokalnej, krajowej i globalnej oraz zapewnienie trwałości i możliwości rozwoju wszystkich poziomów jej organizacji (wewnątrzgatunkowego, międzygatunkowego i ponadgatunkowego), z uwzględnieniem potrzeb rozwoju społeczno-gospodarczego Polski oraz konieczności zapewnienia odpowiednich warunków życia i rozwoju społeczeństwa.” Osiągnięcie celu nadrzędnego wymaga realizacji ośmiu, równorzędnych pod względem znaczenia, celów strategicznych:

- I. Rozpoznanie i monitorowanie stanu różnorodności biologicznej oraz istniejących i potencjalnych zagrożeń.
- II. Skuteczne usunięcie lub ograniczanie pojawiających się zagrożeń różnorodności biologicznej.
- III. Zachowanie i/lub wzbogacenie istniejących oraz odtworzenie utraconych elementów różnorodności biologicznej.
- IV. Pełne zintegrowanie działań na rzecz ochrony różnorodności biologicznej z działaniami oddziaływującymi na tę różnorodność sektorów gospodarki oraz administracji publicznej i społeczeństwa (w tym organizacji pozarządowych), przy zachowaniu właściwych proporcji pomiędzy zapewnieniem równowagi przyrodniczej, a rozwojem społeczno-gospodarczym kraju.
- V. Podniesienie wiedzy oraz ukształtowanie postaw i aktywności społeczeństwa na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej.
- VI. Udoskonalenie mechanizmów i instrumentów służących ochronie i zrównoważonemu użytkowaniu różnorodności biologicznej.
- VII. Rozwinięcie współpracy międzynarodowej w skali regionalnej i globalnej na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów różnorodności biologicznej.
- VIII. Użytkowanie różnorodności biologicznej w sposób zrównoważony, z uwzględnieniem równego i sprawiedliwego podziału korzyści i kosztów jej zachowania, w tym także kosztów zaniechania działań rozwojowych ze względu na ochronę zasobów przyrody.

Krajowy Plan Gospodarki Odpadami 2022 został przyjęty uchwałą Nr 88 Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2016 r. (M. P. 2016, poz. 784). Jego dalekosiężnym celem jest dojście do systemu gospodarki odpadami zgodnego z zasadą zrównoważonego rozwoju, w którym w pełni realizowane są zasady gospodarki odpadami, a w szczególności zasada postępowania z odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, czyli po pierwsze zapobieganie powstawaniu odpadów, a następnie kolejno przygotowanie do ponownego użycia, recykling, inne procesy odzysku (czyli wykorzystanie odpadów), unieszkodliwianie, przy czym najmniej pożądanym sposobem ich zagospodarowania jest składowanie. Realizacja tego celu umożliwi osiągnięcie innych celów takich, jak: ograniczenie składowania odpadów, w szczególności odpadów ulegających biodegradacji, ograniczenie zmian klimatu powodowanych przez gospodarkę odpadami czy też zwiększenie udziału w bilansie energetycznym kraju energii ze źródeł odnawialnych poprzez zastępowanie spalania paliw kopalnych różnego rodzaju metodami odzysku energii z odpadów zawierających frakcje biodegradowalne.

Głównym celem dokumentu jest określenie polityki gospodarki odpadami zgodnej z hierarchią sposobów postępowania z odpadami oraz zasadą zanieczyszczający płaci. Celami wskazanymi w dokumencie są między innymi:

- 1) ZPO;

- 2) zmniejszenie ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska odpadów, aby w 2020 r. nie było składowanych więcej niż 35% masy tych odpadów wytworzonych w 1995 r.;
- 3) dążenie do zmniejszania ilości składowanych odpadów;
- 4) osiągnięcie wymaganego poziomu recyklingu i przygotowania do ponownego użycia papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła pochodzących ze strumienia odpadów komunalnych;

Dla osiągnięcia założonych celów określone zostały kierunki działań dotyczące między innymi edukacji ekologicznej, rozwoju selektywnego zbierania odpadów, a także zostały wskazane działania takie jak np. prowadzenie kontroli przez inspekcję ochrony środowiska, prowadzenie kampanii informacyjno-edukacyjnych mających na celu podniesienie świadomości ekologicznej w zakresie gospodarki odpadami, wspieranie budowy sieci napraw i ponownego użycia produktów.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO

Przy opracowywaniu niniejszej prognozy zastosowano metodę macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz szczegółowo wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Należy podkreślić, iż niezależnie od ustalonych funkcji obszaru i projektowanej zabudowy nie mogą one spowodować istotnego pogorszenia stanu środowiska (w stopniu naruszającym obowiązujące standardy).

Tereny zabudowy usługowej (1U, 2U).				
Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
Różnorodność biologiczna	-	+	-	-
Ludzie	+	-	-	-
Fauna	-	+	-	-
Flora	-	+	-	-

Wody	-	+	-	-
Powietrze atmosferyczne	-	+	-	-
Powierzchnia ziemi	-	-	-	+
Krajobraz	+	-	-	-
Klimat	-	+	-	-
Zasoby naturalne	-	+	-	-
Zabytki	-	+	-	-
Dobra materialne	+	-	-	-
Obszary Natura 2000	-	+	-	-

Z uwagi, że obszar objęty projektem planu w części wschodniej jest zabudowany i zainwestowany, położony jest w sąsiedztwie terenów zainwestowanych i zabudowanych miasta Olsztyn, nowe sposoby zagospodarowania wpłyną pozytywnie na krajobraz, a tym samym na ludzi. Ustalenia projektu planu pozwalają na ukształtowanie krajobrazu o nowych walorach estetycznych, harmonijnie łączącego dziedzictwo naturalne z kulturowym. Nastąpi poprawa walorów krajobrazu zurbanizowanego poprzez wzrost rangi elementów architektonicznych i funkcjonalnych.

Ponieważ analizowany obszar jest porośnięty jedynie roślinnością synantropijną, ruderalną i antropogeniczną o niskich walorach przyrodniczych, na którym obserwowano jedynie pojedyncze gatunki ptaków, wpływ nowego uporządkowanego zagospodarowania na różnorodność biologiczną jest obojętny.

Projektowane sposoby zagospodarowania obszaru wiążą się z trwałym i nieodwracalnym zniszczeniem warstwy glebowej. Główne zmiany w zakresie powierzchni ziemi związane będą z wykopami pod fundamenty obiektów budowlanych, uzbrojeniem terenu oraz budową dojazdów i ewentualnymi niewielkimi niwelacjami terenu, ale bez naruszania głębokich warstw podłoża. Są to oddziaływania krótkotrwałe i ustępują zazwyczaj po jej zakończeniu. Nowe inwestycje będą skutkować oddziaływaniem bezpośrednim stałym: uszczelnieniem podłoża, przeobrażeniami gruntów, a także zmniejszeniem areалу terenów aktywnych biologicznie. Wystąpi także oddziaływanie bezpośrednie krótkoterminowe: ingerencja w środowisko gruntowe podczas prowadzenia prac budowlanych, przemieszanie mas ziemnych, wymiana gruntów lub/i ich zagęszczenie. Zmiana struktury gleby prowadzi do jej zwięzłości, zmniejszenia uwilgotnienia oraz ilości tlenu. Zakres i skala zmian będzie uzależniona od przyjętych rozwiązań architektoniczno-inżynierskich.

Możliwe jest zanieczyszczenie gleby na etapie budowy inwestycji na skutek niewłaściwego dysponowania odpadami, bądź wyciekami substancji ropopochodnych z pojazdów i maszyn. Zmiany będą dotyczyć przypowierzchniowej warstwy gruntów. Ponadto możliwym jest powstawanie sztucznych nasypów i wykopów. Zwiększenie udziału terenów zabudowanych i utwardzonych przyczyni się w konsekwencji do: intensyfikacji spływu powierzchniowego, ograniczenia zasilania wodą, co w dłuższej perspektywie czasowej prowadzi do przesuszania gruntów oraz ograniczenia procesów glebotwórczych

Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchnicznej warstwy gleby. Warstwa próchnicza przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej zdjeta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozestłana na powierzchnie objęte wcześniej pracami ziemnymi.

Formą ochrony dla gleb jest również prowadzenie prawidłowej gospodarki odpadami stałymi i ciekłymi mogącymi wpływać na geochemiom powierzchni litosfery. Ustalenia projektu planu w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi stałymi oraz odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych zapewniają ochronę gleb.

Przewiduje się, że realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie na wody powierzchniowe i podziemne, w tym jednolite części wód powierzchniowych i podziemnych. Przyjęte założenia, ustalenia i zasady w odniesieniu do sposobu postępowania ze ściekami, należy uznać za dające potencjalną gwarancję ochrony środowiska w odniesieniu do wód podziemnych (w tym GZWP 213 Olsztyn) i powierzchniowych ze względu na systemowy sposób rozwiązania gospodarki wodno-ściekowej. Środowisko wodne jest w projekcie planu chronione przed degradacją poprzez odprowadzanie ścieków sanitarnych do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej (ścieki z usług gastronomicznych, przed odprowadzeniem do miejskiej kanalizacji sanitarnej należy poddać podczyszczeniu w separatorze tłuszczu), zaś wód opadowych i roztopowych z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic i parkingów do sieci kanalizacji deszczowej, po podczyszczeniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych, z uwzględnieniem miejscowej retencji, natomiast z pozostałych powierzchni szczelnych i utwardzonych (dachy, tarasy, ciągi piesze, itp) w granicach nieruchomości, a w przypadku braku takiej możliwości do sieci kanalizacji deszczowej. Należy pamiętać, że brak lub nieodpowiednie zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych może wywoływać straty w środowisku polegające m.in. na niszczeniu budynków i infrastruktury, zagrożeniu dla zdrowia i życia mieszkańców, zniszczeniu środowiska naturalnego oraz – w okresie późniejszym – obniżeniu poziomu wód gruntowych. Postępowanie z wodami opadowymi powinno być traktowane jako element zrównoważonego rozwoju każdego miasta. Zagospodarowując wody w sposób zgodny z naturą oczywistym jest, że oczyszczanie, zatrzymanie, wsiąkanie oraz gromadzenie wód opadowych i roztopowych wskazane jest najbardziej w obrębie działki, na którą pada deszcz. Zatrzymanie wód deszczowych u źródła – ich filtracja do gruntu traktowana jest jako proces proekologiczny, który korzystnie wpływa na gospodarkę wodną w zlewni. Jednocześnie należy pamiętać, że wprowadzanie wody do gruntu lub wód nie może zagrażać sąsiedniej zabudowie oraz wymaga zastosowania właściwych urządzeń, zapewniających odpowiednią pojemność, a w przypadku gruntu odpowiednią powierzchnię kontaktu. Wody opadowe możemy infiltrować poprzez: studnie chłonne, drenaże rurowe, komory drenażowe, skrzynki rozsączające, zbiorniki retencyjno – infiltrujące itp. Wodę opadową możemy również powierzchniowo retencjonować i odparowywać, a także wykorzystywać retencjonowane wody deszczowe do podlewania zieleni, spłukiwania ulic, itp. Jest to schemat zbliżony do schematu funkcjonującego w środowisku naturalnym, w którym istnieje równowaga pomiędzy ilością opadu z jednej strony, a wsiąkaniem, spływem i parowaniem wody z drugiej.

Z punktu widzenia ochrony środowiska wskazaniem jest, aby wody opadowe były zatrzymywane na terenie na którym spadły, powolnie infiltrowały do gruntu. Podziemna infiltracja powinna być stosowana wówczas, jeżeli nie wystarcza powierzchnia na infiltrację powierzchniową lub jeżeli nie ma na nią warunków. Infiltracja powierzchniowa spływów z opadów atmosferycznych odbywać się może poprzez:

- trawniki, kwietniki, tereny zielone z krzewami i drzewami, tereny ogrodów przydomowych,
- chodniki ułożone z płyt lub kostek profilowanych na podsypce żwirowo - piaskowej, w taki sposób, aby powstały między nimi szczeliny,
- ciągi pieszo jezdne, ułożone jak wyżej,
- parkingi i place wykonane z płyt lub kostek profilowanych jw. drogi.

W ten sposób uniknie się impregnacji powierzchni uniemożliwiającej wsiąkanie w podłoże wody opadowej, która odprowadzana jest systemami kanalizacji. Możliwości i sposoby wprowadzania wód opadowych do gruntu, są uzależnione od rodzaju gruntu, charakteru zagospodarowania i wielkości obszaru oraz poziomu wód gruntowych. Do gruntów wodoprzepuszczalnych umożliwiających infiltrację zalicza się pospółki, żwiry i piaski. Zapewniają one dobry przepływ wody dzięki znacznej porowatości – pory między ziarnami są na tyle duże, że woda łatwo się przesącza. Grunty tzw. nieprzepuszczalne, tj. gliny i ły, nie stanowią przeszkody we wprowadzaniu do nich opadów – muszą natomiast być zastosowane odpowiednio duże, podziemne lub powierzchniowe magazyny na odpływy deszczu które pozwoliłyby na powolne, stopniowe wchłonięcie wody przez grunt. Doprowadzenie wód opadowych do miejsca przesiąkania lub magazynowania powinno być wykonane w miarę możliwości po powierzchni terenu, bez stosowania kanałów.

Natomiast nie zawsze wskazane jest wprowadzanie deszczu do gruntu przy płytkich wodach gruntowych tam, gdzie wysokie zwierciadło wód gruntowych może mieć niekorzystny wpływ na zabudowę.

Przyrost ilość wytwarzanych ścieków będzie skorelowany z przyrostem powierzchni użytkowych zabudowy oraz liczbą osób korzystających z obiektów. Zważywszy na zawarte w projekcie planu ustalenia dotyczące lokalizowanych usług i ich rodzaju, można wnioskować, że ścieki odprowadzane z tych obiektów nie będą w zasadzie odbiegały składem od ścieków komunalnych. W przypadku powstawania ścieków niespełniających wymaganych warunków, postępowanie z nimi powinno odpowiadać szczegółowym zasadom usuwania, wykorzystania i unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych.

Na stan czystości powietrza atmosferycznego na terenie objętym projektem planu wpływ ma i będzie mieć tzw. tło ogólnomiejskie oraz ruch samochodowy w otoczeniu i wewnątrz. Projekt planu przewiduje zaopatrzenie w ciepło w pierwszej kolejności z sieci ciepłej poprzez jej rozbudowę, natomiast przy braku takiej możliwości – indywidualnie, w oparciu o ekologiczne źródła energii: gaz ziemny, olej opałowy, drewno, energię elektryczną lub energię odnawialną; wyklucza się wykorzystywanie węgla lub paliw węglopodobnych. Wielkość emisji z systemów grzewczych będzie uzależniona od jakości urządzeń grzewczych i stosowanych nośników energii. Tym samym nie przewiduje się zagrożeń mogących wpłynąć negatywnie na jakość powietrza ze strony emitorów stacjonarnych. Najkorzystniejszym rozwiązaniem jest zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej, co wpływa na poprawę stanu jakości powietrza atmosferycznego poprzez eliminację indywidualnych źródeł ciepła funkcjonujących z systemami wysokoemisyjnymi. Obecnie negatywny wpływ na środowisko naturalne powodowany przez zanieczyszczenia emitowane przez pojedyncze gospodarstwa są porównywalne do zanieczyszczeń produkowanych przez przemysł. Dzieje się tak, ponieważ na terenie dużych skupisk ludzkich (wsi, miast) jednym z najpowszechniejszych sposobów ogrzewania są paleniska węglowe, przy czym do palenia często wykorzystuje się węgiel o niskiej jakości. Zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej pozwala zatem na eliminację wielu pojedynczych niskich źródeł emisji, a w efekcie ogranicza produkowane na danym obszarze ilości substancji szkodliwych dla środowiska naturalnego i życia człowieka.

Równie dobrym rozwiązaniem przy ograniczaniu ilości zanieczyszczeń jest wprowadzenie ogrzewania na paliwa gazowe. Gazociągi stanowią układy hermetycznie zamknięte i wyłączając stany awaryjne nie zagrażają środowisku naturalnemu. Wprowadzenie gazyfikacji sprzyja ochronie środowiska przez eliminację lokalnej emisji pyłów i toksycznych składników spalin. Sieci gazowe nie mają wpływu na skażenie wód podziemnych i nie powodują zakłóceń w istniejących warunkach środowiska gruntowo – wodnego. Oddziaływanie istnieje wyłącznie w fazie realizacji.

Na terenie objętym projektem planu nie przewiduje się zmian klimatu, z uwagi że teren położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie terenów zabudowanych i zainwestowanych.

Do czynników, które w sposób bezpośredni oddziałują na ludzi należy zaliczyć poziom hałasu, a także jakość środowiska w aspekcie estetycznym. Należy pamiętać, że hałas i wibracje są zanieczyszczeniami środowiska przyrodniczego charakteryzującymi się mnogością źródeł i powszechnością występowania. Odbieranie dźwięku jako uciążliwości i nazywanie go hałasem zależy od osobniczych właściwości i stanu psychicznego osoby, która jest na niego narażona. Do najbardziej uciążliwych źródeł hałasu w środowisku należy komunikacja drogowa. Główne czynniki mające wpływ na poziom emisji hałasu komunikacyjnego to:

- natężenie ruchu i udział pojazdów transportu ciężkiego w strumieniu wszystkich pojazdów;
- stan techniczny pojazdów;
- rodzaj nawierzchni dróg, których zły stan powoduje dodatkowe wstrząsy oraz mniejsza płynność poruszających się pojazdów;
- organizacja ruchu drogowego.

Powołują się na mapę akustyczną udostępnioną na stronie <https://msipmo.olsztyn.eu/imap/> największe poziomy hałasu rejestrowane są w pasie drogowym ulicy Bsp Tadeusza Płoskiego i wahają się w okolicach ok. 66-68 dB w porze

dzień-wieczór-noc oraz ok. 57- 54 dB w porze nocnej. W sąsiedztwie zabudowań zlokalizowanych w części wschodniej terenu hałas określono na poziomie 56-57 dB w porze dzień-wieczór-noc oraz ok. 45-46 dB w porze nocnej. Na pozostałej części terenu hałas określono na poziomie 51-58 dB w porze dzień-wieczór-noc oraz ok. 42-47 dB w porze nocnej.

Projektowane tereny zabudowy usługowej nie powinny być znaczącym źródłem hałasu, jednak będzie to uzależnione od rodzaju prowadzonych usług. Największą uciążliwością obiektów usługowych jest emisja hałasu komunikacyjnego wytwarzanego przez osoby korzystające z usług lub przez transport. Pomimo, że obiekty te muszą spełnić normy emisji hałasu, mogą one być uciążliwe dla osób, które są wrażliwe na tego typu oddziaływania. W fazie budowy projektowanych obiektów mogą wystąpić nieznaczne przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu, jednak uciążliwości te powinny mieć charakter krótkotrwały i powinny zostać ograniczane przez sprawną organizację prac budowlanych.

Proponowane w projekcie planu zagospodarowanie nie wpłynie na zabytki oraz nie będzie miało żadnego bezpośredniego lub pośredniego wpływu na tereny objęte siecią Natura 2000.

Projektowany sposób zagospodarowania terenu wpłynie pozytywnie na dobra materialne, ponieważ nowe obiekty pozwolą na racjonalne wykorzystanie terenu w nawiązaniu do terenów położonych w sąsiedztwie.

Tereny zieleni izolacyjnej (4ZI).				
Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
Różnorodność biologiczna	+	-	-	-
Ludzie	+	-	-	-
Fauna	+	-	-	-
Flora	+	-	-	-
Wody	+	-	-	-
Powietrze atmosferyczne	+	-	-	-
Powierzchnia ziemi	+	-	-	-
Krajobraz	+	-	-	-
Klimat	+	-	-	-
Zasoby naturalne	+	-	-	-
Zabytki	-	+	-	-
Dobra materialne	+	-	-	-
Obszary Natura 2000	-	+	-	-

Realizacja analizowanego sposobu zagospodarowania przyczyni się do poprawy wszystkich elementów środowiska. Roślinność pełni funkcje filtra pochłaniającego zanieczyszczenia atmosferyczne, bariery tłumiącej hałas, wzbogaca powietrze w tlen i biologicznie aktywne fitoncydy, osłania przed uciążliwymi wiatrami, ożywia pionową i poziomą wymianę powietrza, a także wpływa pozytywnie na estetykę i krajobraz.

Roślinność wpłynie pozytywnie na stan jakości powietrza atmosferycznego głównie poprzez pochłanianie zanieczyszczeń gazowych i pyłowych oraz przez wydzielanie fitoncydów. Usuwanie zanieczyszczeń gazowych z atmosfery odbywa się w procesach osadzania substancji toksycznych na powierzchni roślin oraz absorbowaniu zanieczyszczeń pochodzących z silników spalinowych. Absorbowanie zanieczyszczeń tego

rodzaju zależy od gatunku i wielkości drzewa, struktury przestrzennej izolacyjnego pasa zieleni, warunków klimatycznych itp. Oczyszczanie powietrza z pyłów przez roślinność polega na osadzaniu i przyczepianiu się zanieczyszczeń na powierzchni igieł lub liści, skąd są one usuwane do podłoża przez opady atmosferyczne.

W procesie filtrowania znaczenie ma także szerokość powierzchni zajętej przez zieleni wysoką oraz stopień jej zwarcia. Zwarte zadrzewienia stanowią barierę dla mas powietrza i są przez nie omijane górami. Powoduje to kumulowanie się zanieczyszczeń pyłowych przed ścianą terenu zalesionego. W związku z tym optymalne są zadrzewienia o zwarcu luźnym, umożliwiającym przepływ powietrza zarówno nad drzewostanem, jak i przenikanie przez jego wnętrze. Również niska zieleni miejska, często rozwinięta na większych powierzchniach jako trawnik, pełni funkcję filtra zanieczyszczeń powietrza. Na trawnikach osadza się dość znaczna ilość pyłu z warstw przyziemnych powietrza. Trawniki zapobiegają także wtórnemu pyleniu z podłoża, które w warunkach miejskich jest bardzo uciążliwe.

Tereny zieleni wpływają na stłumienia hałasu w mieście. Tłumienie fal akustycznych odbywa się na zasadzie ucięcia fal pod wpływem pni drzew i absorpcję przez gałęzie i liście działające jak rezonatory. Wytłumienie hałasu zwiększa się wraz z powierzchnią liści, gęstością zieleni i jej piętrowością, częstotliwością dźwięku oraz całą wielkością drzewostanu.

Tereny zieleni spowodują zatrzymanie części wód opadowych, które bez obecności roślinności byłyby odprowadzone do kanałów kanalizacji deszczowej. Wpłyną również pozytywnie na jakość odprowadzanych wód. Drzewa powodują zatrzymanie wody w strefie korzeniowej oraz pod koroną (w resztkach organicznych) i magazynują wodę w swoich tkankach. Drzewa, zwłaszcza szybko rosnące i głęboko ukorzenione, wpływają na polepszenie jakości wód podziemnych dzięki procesom detoksyfikacyjnym, m.in. przez oczyszczanie wody z metali ciężkich.

Obszar zieleni może stać się środowiskiem życia dla zwierząt wzbogacających bioróżnorodność biologiczną.

Tereny zieleni poprawią estetykę analizowanego obszaru oraz terenów sąsiednich.

Wprowadzone tereny zieleni w mieście wpłyną pozytywnie na ludzi, poprzez podniesienie jakości walorów rekreacyjnych. Urządzone tereny zieleni przyczyniają się do obniżenia poziomu stresu, napięcia przemocy i agresji oraz pomagają zacieśniać więzi społeczne.

Nie przewiduje się żadnego bezpośredniego lub pośredniego wpływu na tereny objęte siecią Natura 2000.

Tereny dróg dojazdowych (3KDD).				
Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
Różnorodność biologiczna	-	+	-	-
Ludzie	+	-	-	-
Fauna	-	+	-	-
Flora	-	+	-	-
Wody	-	+	-	-
Powietrze atmosferyczne	-	+	-	-
Powierzchnia ziemi	-	+	-	-
Krajobraz	+	-	-	-
Klimat	-	+	-	-
Zasoby naturalne	-	+	-	-

Zabytki	-	+	-	-
Dobra materialne	+	-	-	-
Obszary Natura 2000	-	+	-	-

Wydzielenie ciągów komunikacyjnych jest nieodzownym elementem każdego zainwestowania i zagospodarowania terenu. Głównym uzasadnieniem dla budowy, przebudowy lub rozbudowy drogi, skrzyżowania, węzła lub innych obiektów drogowych są zazwyczaj korzyści ekonomiczne i społeczne odnoszone przez mieszkańców i użytkowników.

Droga dojazdowa została wydzielona w miejscu istniejącej drogi dojazdowej do okolicznych nieruchomości, dlatego też nie przewiduje się negatywnego oddziaływania ani pogorszenia obecnych walorów środowiska.

Typ oddziaływań	Etap budowy	Etap eksploatacji
Bezpośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - Wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi. - „Wytwarzanie” odpadów, w tym możliwość wystąpienia odpadów niebezpiecznych. - Pylenie powierzchni odkrytych, miejsc składowania materiałów sypkich i obiektów w budowie. - Zanieczyszczenie powietrza spalinami. - Zwiększony ruch samochodowy na drogach dojazdowych. - Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. 	<ul style="list-style-type: none"> - Wzrost ilości poboru energii oraz ilości odprowadzanych ścieków sanitarnych. - Wzrost ilości wytwarzanych odpadów komunalnych. - Zwiększony ruch samochodowy na drogach dojazdowych. - Hałas związany z użytkowaniem obiektów.
Pośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. - Rozprzestrzenianie się hałasu związanego z pracami budowlanymi na tereny sąsiednie. 	<ul style="list-style-type: none"> - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. - Generowanie zwiększonej ilości odpadów. - Hałas związany z użytkowaniem obiektów.
Wtórne	<ul style="list-style-type: none"> - Brak znaczących oddziaływań. 	<ul style="list-style-type: none"> - Brak znaczących oddziaływań.
Skumulowane	<ul style="list-style-type: none"> - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. 	<ul style="list-style-type: none"> - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. - Generowanie zwiększonej ilości odpadów.
Krótkoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - Hałas związany z prowadzonymi pracami budowlanymi. - Powstanie odpadów budowlanych. - Zwiększony ruch samochodowy na drogach dojazdowych. 	<ul style="list-style-type: none"> - Hałas związany z użytkowaniem obiektów.
Długoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - Brak oddziaływań. 	<ul style="list-style-type: none"> - Lokalne zmiany jakości krajobrazu. - Wzrost ilości poboru energii oraz ilości odprowadzanych ścieków sanitarnych. - Wzrost ilości wytwarzanych odpadów komunalnych. - Zwiększony ruch samochodowy na drogach dojazdowych. - Hałas związany z użytkowaniem obiektów.

Stałe	<ul style="list-style-type: none"> - Brak oddziaływań. 	<ul style="list-style-type: none"> - Lokalne zmiany jakości krajobrazu. - Wzrost ilości poboru energii oraz ilości odprowadzanych ścieków sanitarnych. - Wzrost ilości wytwarzanych odpadów komunalnych. - Zwiększony ruch samochodowy na drogach dojazdowych. - Hałas związany z użytkowaniem obiektów.
Chwilowe	<ul style="list-style-type: none"> - Hałas związany z prowadzonymi pracami budowlanymi. - Powstanie odpadów budowlanych. - Zwiększony ruch samochodowy na drogach dojazdowych. 	<ul style="list-style-type: none"> - Hałas związany z użytkowaniem obiektów. - Zwiększenie natężenia ruchu komunikacyjnego.

W odniesieniu do poszczególnych elementów środowiska oddziaływania ustaleń projektu planu będą następujące:

Element środowiska	Etap budowy	Etap eksploatacji
Ludzie	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe, odwracalne. 	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą zarówno czasowe jak i stałe, bezpośrednie.
Fauna	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, stosunkowo mało znaczące. 	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą stałe, mało znaczące, pozytywne.
Flora	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą bezpośrednie, nieodwracalne, stosunkowo mało znaczące. 	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą stałe, nieodwracalne, mało znaczące.
Powierzchnia ziemi i warunki gruntowo – wodne	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe i nieodwracalne w obszarze zainwestowania. 	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą stałe, bezpośrednie, nieodwracalne w obszarze zainwestowania.
Wody	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą pośrednie. 	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą pośrednie.
Powietrze	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne. 	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą krótkookresowe, bezpośrednie.
Hałas i wibracje	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne. 	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą pośrednie, czasowe,
Zabytki i dobra kultury	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą okresowe, pośrednie. 	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą pośrednie, znaczące, długookresowe.
Krajobraz	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą bezpośrednie, nieodwracalne, krótkookresowe. 	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą pośrednie, nieodwracalne, długookresowe.

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Jednym z fundamentalnych założeń ochrony środowiska jest przeciwdziałanie zanieczyszczeniom środowiska, racjonalne kształtowanie środowiska i gospodarowanie zasobami środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju oraz przywracanie elementów przyrodniczych do właściwego stanu zgodnie z art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. *Prawo ochrony środowiska*. W przypadku, gdy nie jest możliwe zapobieżenie zanieczyszczeniu, należy ograniczyć negatywne oddziaływania na

środowisko, a w szczególnych przypadkach obowiązkiem danego podmiotu jest kompensacja przyrodnicza.

Pod pojęciem zrównoważonego rozwoju należy rozumieć, według cytowanej ustawy *taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.*

Zgodnie z art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* pod pojęciem kompensacji przyrodniczej rozumie się zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Podkreślić należy, że jak wynika z art. 75 ust. 3 tej ustawy, naprawienie wyrządzonych szkód, a w szczególności kompensację przyrodniczą należy dokonywać wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa. Natomiast w świetle ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* przesłanką kompensacji przyrodniczej jest realizacja planu lub działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, a jej wykonywanie ma na celu zapewnienie spójności i właściwego funkcjonowania obszarów Natura 2000 (art. 34).

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu może jedynie wpłynąć na zasoby przyrodnicze (elementy środowiska przyrodniczego), a nie wpłynie znacząco negatywnie na obszar Natura 2000.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analizy dokumentów i materiałów wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na obszar Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

12. PODSUMOWANIE

W wyniku właściwej realizacji ustaleń projektu Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przy ulicy Stanisława Dorantta w Olsztynie nie przewiduje się jego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych. Należy zaznaczyć, że realizacja analizowanego projektu planu wprowadza szereg uregulowań w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego i zdrowia ludzi. Ponadto należy pamiętać, że omawiany teren położony jest w granicach miasta Olsztyna wśród terenów już zainwestowanych i zabudowanych.

W celu ograniczenia niekorzystnego potencjalnego wpływu nowych sposobów zagospodarowania na środowisko zaleca się zwrócić uwagę na poniższe uwagi.:

- Plac budowy należy zabezpieczyć w taki sposób, aby zwierzęta nie wchodziły na teren objęty pracami i aby zminimalizować możliwość ich uwięzienia.

- W czasie prowadzenia prac budowlanych należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych.
- Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchniczej warstwy gleby. Warstwa próchnicza przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej zdjęta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozesłana na powierzchnie objęte wcześniej pracami ziemnymi.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrekultywowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- W przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem należy wstrzymać wszelkie prace i powiadomić odpowiednie służby, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych.

Z punktu widzenia skutków ustaleń projektu planu dla środowiska, a w szczególności warunków życia okolicznych mieszkańców oraz przyszłych użytkowników obiektów, przy założeniu zastosowania rozwiązań ochronnych i sformułowanych zasadach zagospodarowania, nie ma podstaw do kwestionowania proponowanych rozwiązań i ustaleń zawartych w dokumencie.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr XXXIV/623/13 Rady Miasta Olsztyna z dnia 27 marca 2013 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przy ulicy Stanisława Dorantta w Olsztynie.

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 ze zm.) prezydent miasta po podjęciu przez radę miasta uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 ze zm.). Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko *Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przy ulicy Stanisława Dorantta w Olsztynie* odnosi się do terenu objętego obowiązującym planem miejscowym pn.: *Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Olsztyna dla terenu położonego w południowej części miasta, w rejonie ul. Bartoskiej – KORTOWO-SADY* uchwalonego Uchwałą Nr XXII/321/04 Rady Miasta Olsztyn z dnia 25 lutego 2004 r. Ustalenia projektu zmiany planu mają na celu wprowadzenie nowych uregulowań respektujących wymogi ochrony przyrody i środowiska.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – znak WOŚ.411.134.2015.MT z dnia 10 listopada 2015 r. oraz

w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie – znak ZNS.4082.69.2015.MA z dnia 5 listopada 2015 r.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiłyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

Prognoza sporządzana była etapowo i polegała na ocenie poszczególnych, kolejno powstających wariantów projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i wprowadzaniu do nich możliwych poprawek.

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w czterech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono trzy pierwsze; rozdział czwarty zawiera ustalenia końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Przepisy porządkowe, zawierający przedmiot ustaleń planu oraz definicje pojęć zastosowanych w treści ustaleń.
- Rozdział II – Ustalenia ogólne planu, zawierający:
 - ustalenia dotyczące podstawowego przeznaczenia terenów,
 - zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
 - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
 - zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu,
 - granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie przepisów odrębnych,
 - zasady i warunki scalania i podziały nieruchomości objętych planem miejscowym,
 - szczegółowe warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i parkowania,
 - zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej.
- Rozdział III – Ustalenia szczegółowe planu.
- Rozdział IV – Ustalenia końcowe.

W granicach obszaru objętego niniejszą prognozą wyznaczono następujące jednostki funkcjonalno – przestrzenne przeznaczone pod:

- Zabudowę usługową (1U, 2U),
- Drogę publiczną (3KDD),
- Zielen izolacyjną urządzoną (4ZI).

W ustaleniach dotyczących rozwiązań komunikacyjnych określono, że podstawowy układ komunikacyjny terenu stanowi ulica Bp. T. Płoskiego, znajdująca się poza obszarem planu, przebiegająca wzdłuż jego północnej granicy. Uzupełniający układ komunikacyjny stanowi ulica Dorantta w części przebiegająca poza planem, wzdłuż jego granicy północno - zachodniej; w części południowo-wschodniej planu stanowiąca obsługę terenów usługowych.

W ustaleniach dotyczących parkowania samochodów określono wskaźniki zabezpieczenia stanowisk postojowych dla poszczególnych funkcji tj.:

c) obiekty usługowe i handel: 25-30 stanowisko postojowe na 1000m² powierzchni użytkowej;

d) gastronomia: 20-30 stanowisk postojowych na 100 miejsc użytkowych;

Ponadto w granicach planu ustalono nakaz zabezpieczenia minimalnej liczby stanowisk postojowych dla pojazdów zaopatrzonego w kartę parkingową w ilości:

e) 1 stanowisko - jeżeli liczba stanowisk postojowych wynosi 6-15,

f) 2 stanowiska - jeżeli liczba stanowisk postojowych wynosi 16-40,

g) 3 stanowiska - jeżeli liczba stanowisk postojowych wynosi 41-100,

h) 4% ogólnej liczby stanowisk postojowych jeżeli ogólna liczba stanowisk postojowych wynosi więcej niż 100.

W granicach planu ustalono również nakaz zabezpieczenia miejsc postojowych dla rowerów, w ilości minimum 10% liczby projektowanych miejsc postojowych dla samochodów, w tym zadaszone; miejsca postojowe dla rowerów należy zapewnić z wykorzystaniem urządzeń (stojaków rowerowych) trwale zamocowanych w podłożu,

posiadających solidną konstrukcję, pozwalającą na stateczne oparcie roweru, wygodny dostęp oraz pewne przypięcie jego ramy i jednego koła za pomocą powszechnie dostępnych zapieć.

Na obszarze objętym projektem planu nie określono zadań własnych gminy z zakresu infrastruktury technicznej.

Na obszarze planu orientacyjnie wskazano stanowisk archeologiczne na terenie 1U i 4ZI - st. nr XLVIII oznaczone AZP 25-61/51 ujęte w wojewódzkiej ewidencji zabytków, dla których obowiązuje przeprowadzenie archeologicznych badań ratunkowych na terenie objętym robotami ziemnymi na zasadach określonych przepisami dotyczącymi ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

W projekcie planu miejscowego określono, że w granicach terenu przestrzeni publiczną jest droga publiczna oznaczona symbolem KDD oraz tereny ogólnodostępne w ramach terenów usług.

W punkcie 1.4 dokumentu przedstawiono w formie tabelarycznej zmiany w zagospodarowaniu obszaru tj.: różnice pomiędzy projektowaną zmianą planu a obowiązującym planem.

W punkcie 1.5 prognozy dokonano analizy odniesienia projektu planu miejscowego do dokumentów opracowywanych na poziomie wojewódzkim, powiatowym i gminnym oraz w punkcie 8 prognozy do dokumentów opracowywanych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania:

- badania terenowe,
- analizy dostępnych materiałów kartograficznych,
- analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych,
- analizy dokumentacji fotograficznych.

Inwentaryzację przyrodniczą występujących gatunków flory, fauny i grzybów oparto na badaniach terenowych.

Z uwagi, że teren położony jest w granicach administracyjnych miasta, pomiędzy terenami zabudowanymi i zainwestowanymi, a w części wschodniej jest zabudowany, badania terenowe fauny ograniczały się do obserwacji występujących gatunków ptaków, (w czasie wizji terenowych nie zaobserwowano innych gatunków zwierząt).

Identyfikacji gatunków flory dokonano in situ, na podstawie cech morfologicznych. Pisownię polską i łacińską nazw gatunkowych roślin naczyniowych podano według *Floivering plants and pteridophytes of Poland a checklist* Z. Mirka i in.

Określając wpływ ustaleń realizacji projektu planu na stan środowiska i zdrowie ludzi posłużono się metodą macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz szczegółowo wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Należy podkreślić, iż niezależnie od ustalonych funkcji obszaru i projektowanej zabudowy nie mogą one spowodować istotnego pogorszenia stanu środowiska (w stopniu naruszającym obowiązujące standardy).

Punktem wyjściowy do prognozowania zmian w środowisku w wyniku realizacji zapisów ustaleń projektu planu jest przedstawienie w punkcie 5 prognozy istniejącego stanu środowiska. Obszar objęty projektem planu położony jest w południowej części miasta Olsztyna i obejmuje powierzchnię około 2,2144 ha. Północno-wschodnia granica terenu objętego opracowaniem przebiega wzdłuż ulicy Bkp Tadeusza Płoskiego, północno-zachodnia i wschodnia wzdłuż ulicy Stanisława Dorantta; południowa granica przebiega wzdłuż terenów niezabudowanych. Ulica Stanisława Dorantta okalająca teren od strony wschodniej stanowi administracyjną granicę gminy miejskiej Olsztyn. W sąsiedztwie omawianego terenu zlokalizowane są zabudowania mieszkaniowe wielorodzinne oraz zabudowania usługowe i handlowe. Teren objęty projektem planu jest w przewadze niezabudowany; jedynie w części wschodniej terenu zlokalizowany jest budynek mieszkaniowy jednorodzinny oraz budynek usługowy. Ponadto w wyniku prac niwelacyjnych został wyrównany i jest niemalże płaski. W granicach obszaru nie występują wody powierzchniowe, w tym zewidencjonowane urządzenia melioracyjne. Teren objęty niniejszą prognozą położony jest w Obszarze Dorzecza Pregoty; w regionie wodnym Łyny i Węgarapy. Obszar leży w zasięgu rzecznej jednolitej części wód powierzchniowych PLRW700020584511 *Łyna od dopływu z jeziora Jełguń (Jełguńskiego) do Kanału Dywity*. Przedmiotowa JCWP ma status naturalnej i jest monitorowana. Aktualny stan JCPW określany jest jako dobry (w tym dobry stan ekologiczny i chemiczny), a ocena nieosiągnięcia celów środowiskowych jako niezagrażona. Wśród działań zalecanych do wdrożenia na obszarze JCWP *Łyna od dopływu z jeziora Jełguń (Jełguńskiego) do Kanału Dywity* wymienione są: działania wynikające z konieczności porządkowania systemu gospodarki ściekowej oraz realizacja KPOŚK. Natomiast wśród działań uzupełniających dla JCWP wskazano opracowanie warunków korzystania z wód zlewni oraz zapewnienie ciągłości rzek i potoków poprzez udrożnienie obiektów stanowiących przeszkodę dla migracji ryb. Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty opracowaniem znajduje się w granicach udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych tj.: Zbiornik międzymorenowy Olsztyn nr 213. Przedmiotowy teren położony jest w Obszarze Dorzecza Pregoty, w regionie wodnym Łyny i Węgarapy, w zasięgu jednolitej części wód podziemnych PLGW700020 o całkowitej powierzchni 6089,3 km²; ocena stanu ilościowego i chemicznego określana jest jako dobra; celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry chemiczny i ilościowy; celem dodatkowym nie pogorszenie jakości wody do spożycia; ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych określana jest jako niezagrażona. W granicach terenu opracowania nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu ustawy *prawo geologiczne i górnicze*. Z uwagi na położenie terenu pomiędzy terenami zainwestowanymi i zabudowanymi oraz przeprowadzone prace niwelacyjne występujące gatunki roślin są typowymi dla terenów zurbanizowanych. W granicach obszaru znajdują się jedynie zbiorowiska niskiej roślinności antropogenicznej i ruderalnej o niskich walorach przyrodniczych.

W czasie wizji stwierdzono występowania następujących roślin.: babka lancetowata *Plantago lanceolata*, babka zwyczajna *Plantago major*, bylica pospolita *Artemisia vulgaris*, cykoria podróżnik *Cichorium intybus*, farbownik lekarski *Anchusa officinalis*, nawłóć pospolita *Solidago virgaurea*, fiołek polny *Viola arvensis* Murray, gwiazdnica trawiasta *Stellaria graminea*, komonica zwyczajna *Lotus corniculatus*, kostrzewa łąkowa *Festuca pratensis* Huds., koniczyna łąkowa *Trifolium pratense*, pięciornik gęsi *Potentilla anserina*, przetacznik polny *Veronica arvensis*. W czasie wizji nie stwierdzono występowania roślin objętych ochroną gatunkową.

W granicach obszaru objętego opracowaniem nie stwierdzono występowania siedlisk przyrodniczych zwierząt. Obserwowano jedynie zalatujące na chwilę pojedyncze ptaki tj.: wróbel domowy *Passer domesticus*, bogatka *Parus major*, sroka zwyczajna *Pica pica*, wrona siwa *Corvus cornix*. W otoczeniu terenu występują natomiast siedliska zwierząt objętych ochroną gatunkową. Dominującymi gatunkami są ptaki związane głównie z zabudową mieszkaniową wielorodzinną, a także z enklawami zadrzewień i

zakrzewień. Wśród występujących gatunków wymienić można sierpówkę *Streptopelia decaocto*, wróbla *Passer domesticus*, jerzyka *Apus apus*, kawkę *Corvus monedula*, gołębia skalnego *Columba livia*, jaskółkę dymówkę *Hirundo rustica*, jaskółkę oknówkę *Delichon urbica*, bogatkę *Parus major*, szpaka *Sturnus vulgaris*, ziembę *Fringilla coelebs*, pliszkę siwą *Motacilla alba*, modraszkę *Parus caeruleus*. W zabudowie blokowej wiele ptaków znajduje odpowiednie warunki do zakładania gniazd i chętnie korzysta z resztek pożywienia pozostawionych przez ludzi. Teren objęty opracowaniem położony jest poza granicami obszarów objętych prawnymi formami ochrony przyrody na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Najbliższe obszary objęte ochroną prawną zlokalizowane są:

- W odległości około 2,1 km na południowy-zachód oraz około 2,3 km na południowy-wschód Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej.
- W odległości około 2 km na południe Obszar Specjalnej Ochrony Puszcza Napiwodzko-Ramucka PLB280007.
- W odległości około 3,7 km na południe Specjalny Obszar Ochrony Ostoja Napiwodzko-Ramucka PLH280052.

Projekt planu przewiduje wprowadzenie zagospodarowania terenu, które stanowi kontynuację zagospodarowania terenów w sąsiedztwie. Gabaryty nowo wprowadzanej zabudowy nie odbiegają parametrami od istniejącej w bezpośrednim i bliskim sąsiedztwie, dlatego też projektowana zabudowa nie będzie znacząco oddziaływała na środowisko przyrodnicze w obszarze planu i na obszarach sąsiednich.

Z uwagi, że teren objęty projektem planu położony jest w granicach zwartej zabudowy miasta, w sąsiedztwie terenów zabudowanych i zagospodarowanych, realizacja projektu planu nie wpłynie w żaden sposób na obszary objęte prawnymi formami ochrony przyrody.

W wyniku właściwej realizacji ustaleń projektu Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przy ulicy Stanisława Dorantta w Olsztynie nie przewiduje się jego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych. Należy zaznaczyć, że realizacja analizowanego projektu planu wprowadza szereg uregulowań w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego i zdrowia ludzi. Ponadto należy pamiętać, że omawiany teren położony jest w granicach miasta Olsztyna wśród terenów już zainwestowanych i zabudowanych.

W celu ograniczenia niekorzystnego potencjalnego wpływu nowych sposobów zagospodarowania na środowisko zaleca się zwrócić uwagę na poniższe uwagi.:

- Plac budowy należy zabezpieczyć w taki sposób, aby zwierzęta nie wchodziły na teren objęty pracami i aby zminimalizować możliwość ich uwięzienia.
- W czasie prowadzenia prac budowlanych należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych.
- Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchnicznej warstwy gleby. Warstwa próchnicza przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej zdjęta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozesłana na powierzchnie objęte wcześniej pracami ziemnymi.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrehabilitowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- W przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem należy wstrzymać wszelkie prace i powiadomić odpowiednie służby, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych.

Z uwagi na skalę opracowania oraz położenie w odległości ok. 77 km na południe od północnej granicy kraju, w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

P
aweł Jabłoński
ul. Nasienna 19
10-816 Olsztyn
tel. 695-202-134

O Ś W I A D C Z E N I E

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 z późn. zm.).

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
(podpis)

Monika Jabłońska
ul. Nasienna 19
10-816 Olsztyn
tel. 609-789-098

O Ś W I A D C Z E N I E

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 z późn. zm.).

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
(podpis)